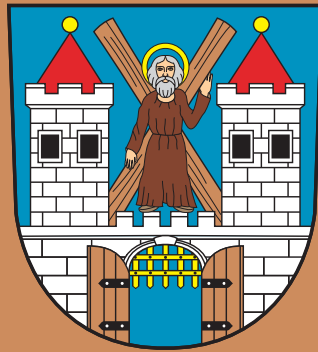

OZVĚNY

Časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic

ČÍSLO 3 | ZÁŘÍ 2022

Foto: Ke článku Vzpomínky Václava Vycpálka

OBSAH

Slovo starosty	2
Ze života Ondřejova, Třemblat a Turkovic	3
■ Umořte své dluhy ■ Slavnostní žehnání historického praporu SDH Třemblat ■ Co se děje u hasičů v Turkovicích ■ Kruh přátel hudby v nové sezoně 2022/23 ■ Obnovení slibu manželství po 50 letech ■ Honitba roku 2021 ■ Škamna nejen na tanečním parketu ■ Kulturní okénko nejen z Ondřejova ■ Olympiáda v Ondřejově	
Okénko do historie	9
■ Vzpomínky Václava Vycpálka ■ Hlaváčov u Ondřejova	
Echo z mateřské školy	14
■ Mateřská škola Ondřejov na prahu nového školního roku	
Z Ondřejovské hvězdárny	15
■ Největší český dalekohled pětapadesátiletý a v nejlepší kondici ■ Hvězdárna pro veřejnost ■ Největší dalekohled v České republice	
Kalendář akcí	19
■ SKK žije a hledá nové lektory	

SLOVO STAROSTY

Vážení čtenáři,

zdravím Vás na stránkách Ozvěn naposledy v tomto volebním období. Snad se Vám v čase letních prázdnin podařilo nabrat dostatek sil a také trochu vytěsnit starosti všedních dnů. Nyní se pravděpodobně musíme smířit s faktem, že máme za sebou období, kdy životy většiny z nás byly nebyvale pohodlné. Poslední více než dva roky jsme konfrontováni s poněkud tvrdší realitou. Není mým posláním zde vytvářet politologické úvahy, pokusím se podat zběžné informace o akcích, které v naší obci probíhají a v souvislosti s končícím volebním obdobím si dovoluji i maličko bilancovat.

Začnu stavbou, kterou zde zmiňuji opakovaně, a to je ČOV Turkovice. Tato stavba se již chýlí ke svému konci. Proběhla obnova povrchů krajských komunikací, v současné době jsou do původního stavu uváděny i místní komunikace a další pozemky. V souvislosti s obnovou povrchu komunikací musím opakovaně poděkovat za trpělivost většiny obyvatel. Bohužel ne všichni dokázali ovládnout svou pohodlnost a ego, několik „řidičů“ i přes pevné zábrany vjelo do čerstvě položeného asfaltu, následky na jeho kvalitu a životnost si každý normálně myslící člověk umí představit. Celá stavba ČOV a všech potrubních řadů bude předána do konce letošního roku. Při stavbě kanalizačních řadů se podařilo položit i několik set metrů vodovodního potrubí v místech, kde doposud vodovod nebyl a jeho trasa je shodná s kanalizací.

Další probíhající akcí je stavba nové hasičské zbrojnice v Turkovicích, už je možné pozorovat finalizaci hrubé stavby. Tuto akci již výrazně zasáhly problémy s dodávkami materiálů, uděláme maximum, aby dopad do ceny a termínu dokončení díla byl co možná nejmenší.

Na konci srpna proběhla kolaudace nadjezdu nad dálnicí D1 na Borkách. Nadjezd je tak plně zprovozněn včetně vyhrazeného pruhu pro chodce a souvisejícího dopravního značení.

Nejvýznamnější investiční akcí je však stavba nové budovy základní školy. Zde se nám podařilo udělat poslední krůčky k zahájení realizace. S ohledem na vývoj cen v posledním roce se podařilo navýšit dotaci ministerstva školství a stavba tak mohla dostat zelenou. V červenci byla podepsána smlouva se zhotovitelem, v srpnu bylo předáno staveniště a nyní je již stavba v plném proudu. Rozpočtovaná cena celé akce je celkem téměř 570 milionů korun. Investorem je Dobrovolný svazek obcí Svazková

škola Ondřejov, jehož členy jsou obce Ondřejov (podíl cca 73 %), Zvánovice (18 %) a Kaliště (9 %), po odečtení získaných dotací na svazek zůstává spoluúcast ve výši více než 93 mil. Z pohledu naší obce, která je majoritním podílníkem, se jedná o obrovský projekt. Po odečtení úspor svazku obcí pak na obec Ondřejov zůstává plánovaný podíl na spoluúčasti ve výši cca 63 mil., přibližně 40 mil. bude hrazeno z úspor obce, zbývající částka bude kryta úvěrem.

Realizace této akce má samozřejmě obrovský dopad na všechny obyvatele v okolí, prosím všechny o trpělivost a v případě vzniku jakýchkoliv problémových situací mě neváhejte kontaktovat.

Věřte, že stavba nové budovy je nejracionalnějším řešením, za kterým je šest let intenzivní práce. Kapacitu stávající školy, i s využitím prostor ve zdravotním středisku (2 třídy) a obecním úřadě (2 třídy), se podařilo navýšit na více než 300 žáků. Děti i učitelé již však dnes musí pracovat v nevyhovujících podmínkách a do budoucna je tato kapacita naprosto nedostatečná. Zaregistroval jsem názor, že situaci by bylo možné řešit přístavbou stávající budovy. Tato myšlenka je z mnoha důvodů zcela naivní, zejména s ohledem na umístění v památkové zóně a prostorové možnosti. Jen pro dokreslení: zatím jsme byli Národním památkovým ústavem odmítnuti i se záměrem pouhého zateplení stávající budovy (byť jen její nejnovější části).

Do nové školní budovy děti poprvé vstoupí v září 2024. Více informací najdete na webu obce, kde bude zveřejňován aktuální harmonogram prací, fotografie, záběry z kamery a další informace.

Už teď vidím, že můj příspěvek je neúměrně dlouhý, pokusím se tak slíbenou bilanci období, po které jsem starostou obce a výhled do budoucna velmi zkrátit.

Za velmi zásadní považuji stav komunikací a chodníků. Podařilo se nám rekonstruovat chodníky v ulici Choceradská a části ulice Pražská (cca 8 mil.). V současné době máme projekty a stavební povolení na rekonstrukci chodníku v ulici Turkovická a na výstavbu v další části ulice Pražská. Projektovat začínáme chodníky ve Třemblatech.

Zrekonstruovány byly tři místní komunikace (Zahradní, U Kampeličky a Nám. 9. května) za více než 3 mil. Zpracován je projekt na rekonstrukci ulice U Pily/K Votavce, zde jsme byli v letošním roce se žádostí o dotaci neúspěšní (v letošním roce je výrazně menší počet uspokojených projektů než v minulých letech).

Podařilo se nám pořídit novou cisternu pro hasiče v Ondřejově v ceně cca 7,6 mil. s téměř 90% dotací.

V současné chvíli máme vyprojektovanou rekonstrukci požární nádrže ve Třemblatech, budeme podávat žádost o dotaci.

Byl zkolaudován nový most na Borkách, zde byla investorem obec Kaliště, nicméně na procesu výstavby jsme se také podíleli. Docházelo ke komplikacím pro naše občany a vlastníky rekreačních objektů, výsledkem však je zabezpečení přístupových cest k nemovitostem do budoucna.

Tolik k nejvýznamnějším akcím. Samozřejmě v tomto období bylo řešeno mnoho provoz-

ních a drobnějších investičních akcí jako např. prodloužení vodovodních a kanalizačních řadů, likvidace černých skládek, prodloužení veřejného osvětlení, opravy cest, vybavení knihovny, vybavení pro hasiče, územní plán, provoz lesa, rekonstrukce křížku ve Třemblatech, nákup kompostérů, nákup popelnic na tříděný odpad aj.

Dotace: ať už si myslím o dotační politice cokoliv, snažíme se maximálně čerpat dotace z domácích i evropských programů. Věmť všechny z výše uvedených akcí byly podpořeny z nějakého dotačního programu, větší akce i z několika programů různých poskytovatelů. Vzhledem k minimální době udržitelnosti projektu cca pět let (jinými slovy povinnosti pět let vypisovat nějaká vyhodnocení) se jedná o značnou byrokratickou zátěž.

Hospodaření: i při realizaci všech zmíněných akcí jsme po celé období měli na zřeteli plánování obří investice do výstavby školy. Podařilo se nám naspořit více než 40 mil., které budou téměř bezvýhradně využity na spolufinancování stavby budovy ZŠ.

Nemohu si odpustit poslední zmínku o hospodaření. Samozřejmě i obce se dotýká růst inflace, a zejména růst cen energií. Na tuto skutečnost se snažíme reagovat úspornými opatřeními, které se dotknou každého z nás (byť dle mého názoru prozatím velmi přijatelně). Nejviditelnějším opatřením bude změna režimu veřejného osvětlení, kdy v nočních hodinách budeme osvětlení pravděpodobně vypínat. Dále se budeme soustředit zejména na vytápění a hospodaření s energiemi v obecních budovách. Co se týče osvětlení, v budově SKC jsme přešli na úspornou LED technologii na 100 %, v ostatních budovách a veřejném osvětlení budeme na tuto technologii přecházet postupně.

Vzhledem ke končícímu volebnímu období bych rád poděkoval za dosavadní spolupráci všem radním a zastupitelům. Velmi si vážím toho, že práce rady a zastupitelstva i v tomto období probíhala konstruktivně a ve prospěch občanů, bez ohledu na to, za kterou volební stranu jednotliví zastupitelé kandidovali.

Bohužel pan zastupitel JUDr. Josef Lanzendörfer se konce volebního období nedožil, i jemu patří veliký dík a naše vzpomínka.

Dále musím za spolupráci poděkovat manažerovi SKC Hynku Kašparovi a ředitelkám MŠ a ZŠ Romaně Brilové a Evě Štosové, zejména pro ně byla doba Covidová velmi komplikovaná. Poděkování také patří pracovnícím obecního úřadu a pracovníkům údržby.

Zároveň musím vzpomenout dva muže, kteří nás opustili těsně před vznikem tohoto článku. V posledních dnech zemřeli pánové Jan Šála a Ladislav Padevět, v obou případech se jedná o osobnosti po dlouhá léta velmi významné pro veřejný život v naší obci, věnujme jim prosím alespoň tichou vzpomínku.

Vážení spoluobčané, závěrem tohoto neobvykle dlouhého příspěvku Vám děkuji za spolupráci v posledních letech, přeji pevnou vůli a hodně štěstí při překonávání všech nástrah, které nám současná doba přináší, a zejména všem přeji pevně zdraví.

Vladimír Zámýslický

EDITORIAL

Vážení spoluobčané,

tak nám letní měsíce utekly jako velká voda. Možná jste také zažili, že se Vám vůbec nechtělo otevírat počítač ani jiné komunikační technologie. Dovolte mi, abych citovala egyptologa Miroslava Bártu: „Stálo by za to, uvědomit si, že každý z nás, bez ohledu na to, jestli má malé možnosti, nebo čím se zabývá, by měl vnímat, že svět není náš majetek, my jsme do něj nějakým způsobem vstoupili a dřív, nebo později, z něj každý z nás odejde. A že vlastně máme veliký úkol, a to o svět, a o naše okolí pečovat. Měli bychom se snažit dělat svět lepší. Lidé by měli více reflektovat naše zjetí, že podléháme dojmu, že technologie všechno vyřeší. Nic nevyřeší“.

A já bych ještě dodala, radujeme se z každého nového dne, dýchejme zhluboka, chodíme do přírody a hledíme na životě to pěkné a dobré, protože jen tak můžeme čelit náročným chvílím, které nám svět přináší. V dějinách lidé zažili velmi těžké chvíle. A přesto měli sílu jít dál, vezměme si příklad z našich předků. A po jejich vzoru společně pracujeme na tom, aby svět lepší opravdu byl. Každý musí začít sám u sebe. Nikdo to za nás neudělá.

Přeji pěkné čtení Romana Brilová

Slavnostní žehnání historického praporu SDH Třemblat

DNE 27. 8. 2022 PROBĚHLO OD PANA FARÁŘE Z MNICHOVIC SLAVNOSTNÍ ŽEHNÁNÍ NOVÉHO HISTORICKÉHO PRAPORU SDH TŘEMBLAT.

Prapor je zhotovený ze sametu, vyšíváný saténem. Jeho líčová strana obsahuje znak dobrovolných hasičů, název Sbor dobrovolných hasičů Třemblat a rok 1906 jako rok vzniku sboru. Rohové motivy jsou lipové květy. Rubová strana zobrazuje sv. Floriána, který ochraňuje naši nemovitou historickou památku – kapličku v lese Lipská. Okolo je nápis „CHRAŇME ŽIVOT I STATEK SVÉHO OHROŽENÉHO BLIŽNÍHO“. V rozích jsou opět lipové listy, které kopírují líčovou stranu. Celý prapor je lemován trásněmi.

Jsme moc hrdí na tento historický prapor, který nás bude provázet a bude pro nás symbolem sboru. Poděkování patří Okresnímu sdružení hasičů Praha východ a Centru pro hasičské hnutí Příbram, které nám na zhotovení tohoto praporu poskytli dotace. Zbylé finanční prostředky byly poskytnuty z hasičské pokladny.

Slavnostní zahájení požehnání praporu začalo ve 14 hodin za zvuků dechové hudby, kdy byla zahrána státní hymna. Poté se vydal průvod hasičů Třemblat za přítomnosti hostů z řad hasičů, starostů obcí Ondřejov a Zvánovice a veřejnosti k položení věnce k pomníku padlých. Po zaznění písně „Čechy krásné, Čechy mé“ a vzdání holdu, se celý průvod vydal zpět k hasičské zbrojnici, kde na všechny přítomné čekalo bohaté občerstvení.

Děkujeme všem aktérům z řad SDH a veřejnosti za slavnostní odpoledne a příjemnou zábavu.

Kateřina Preislerová

Umořte své dluhy – od 1. 9. do 30. 11. 2022 probíhá Milostivé léto II.

Máte dluhy u VZP, státní příspěvkové organizace, státního fondu, u obce či městské části, Českého rozhlasu, České televize nebo ČEZu? Od 1. 9. 2022 je možnost požádat u exekutora, který vede vaše exekuční řízení o tzv. Milostivé léto II., kdy se dluhy vůči státu a jiným veřejnoprávním věřitelům splatí méně nákladným způsobem.

Podmínka je, že dluhy musí být vymáhány soudním exekutorem a dlužník uhradí jistinu bez příslušenství + paušální náhradu nákladů exekučního řízení 1 815 Kč (s DPH). Jedná se o pomoc dlužníkům ze strany státu dostat se z dluhových pastí, kdy úroky z prodlení, penále a náklady exekuce byly několikanásobně vyšší než jistina (vymáhaná žalovaná pohledávka).

Co je třeba udělat, abyste mohli využít Milostivého léta? Zjistit výši jistiny a exekutorovi napsat dopis, že využíváte Milostivého léta II. Pokud vám jistina není známa, kontaktujte exekutora, který exekuci vede, a ten je povinen do 15 dnů od doručení žádosti odpovědět. Dopisy zasílejte exekutorům s dostatečným předstihem (kdy počítejte se zákonnou 15denní lhůtou na odpověď, doručení a s lhůtou na připsání peněz na účet). U zasílaných plateb je třeba vždy uvést variabilní symbol a v případě, že je posílána platba z jiného účtu, uvést i jméno a příjmení povinného pro snadnější přiřazení platby exekutorem, kdyby došlo k chybě ve variabilním symbolu. Po zaplacení jistiny a nákladů exekutora bude exekuce zastavena. Milostivé léto se nevztahuje na peněžité tresty, majetkové sankce,

které byly uloženy v trestním řízení za úmyslný trestný čin, či dluhy na výživném nebo náhrady újmy způsobené na zdraví aj.

Milostivé léto se bude vztahovat pouze na exekuce zahájené před 28. říjnem 2021.

Pokud byste chtěli využít Milostivého léta II., neváhejte se na nás obrátit, pomůžeme vám s mapováním dluhů veřejnoprávních věřitelů, sepsáním dopisu pro exekutora, a to vše ZDARMA.

Jsme tu pro vás, vaše

Občanská poradna – Cesta integrace, o.p.s.

Masarykovo nám. 6/17, 251 01 Říčany

tel.: 312 315 284, 774 780 107,

e-mail: obcanskaporadna@cestaintegrace.cz

www.cestaintegrace.cz

provozovny: Říčany, Uhřetěves, Mnichovice, Benešov

Občanská poradna v Říčanech funguje bezplatně díky finanční podpoře Středočeského kraje, Ministerstva spravedlnosti ČR a městu Říčany.

Co se děje u hasičů v Turkovicích

Napsat o aktivitách turkovických hasičů z poslední doby je poměrně náročný úkol. Rok 2022 se nám sotva přehoupl do druhé poloviny, ale v Turkovicích se už nyní s takovým předstihem hovoří o nejrůznějším roku hasičské historie téměř ve všech oblastech činnosti – v práci s mládeží, spolupráci s obcí, v zásahové činnosti i v ostatních podpůrných aktivitách. Vezměme to ale pěkně popořádku.

S prvními paprsky jarního slunce jsme se s mládeží přestěhovali z tělocvičny na hřiště a začali se připravovat v reálných podmínkách. Absolvovali jsme postupně celou řadu soutěží ve všech hasičských disciplínách. Největším úspěchem vůbec bylo, že se děti během tak krátkého období dokázaly všechno naučit. Avšak i ve výsledkových listinách se začaly turkovické barvy pohybovat směrem vzhůru. Několik pódiových umístění jsme přivezli ze soutěží dětského železného hasiče, z běhu na 60 m překážek a dokonce naši závodníci postoupili v této disciplíně do krajského kola. Ukázkou požárního útoku jste mohli vidět na slavnostech obce. O prázdninách jsme připravili příměstský tábor, kde se děti výrazně zlepšily a výkonnostně jsme se tak posunuli zase o kousek dále.

Pro obec jsme na žádost starosty prováděli celou řadu aktivit. Díky suchu bylo už v březnu třeba zalít veřejnou zeleň (pomník padlých a nově vysázenou alej), zálivku jsme následně několikrát opakovali. Často jsme také skrápěli pro snížení prašnosti ulici Výhled, která byla nadměrně zatížena přepravou materiálů při výstavbě kanalizace v Turkovicích. Samozřejmostí bylo poskytnutí součinnosti při výstavbě nové zbrojnice. Největší akcí bylo na přelomu června a července zajištění náhradní dopravy osob na lince X653 pro Dobrovolný svazek obcí Vejvorka, jehož je obec Ondřejov součástí. Pro ilustraci – jen na dopravě se podílelo 8 členů naší jednotky, odjezdili jsme 24 dní, najeli 2 160 km a odpracovali celkem 284 hodin bez nároku na odměnu.

Z pohledu počtu zásahů, výjezdů i odpracovaných hodin u zásahů už v tuto chvíli 4x překračujeme průměrné hodnoty z let minulých. Dostali jsme se tak do fáze, kdy běžně řešíme několik událostí současně. To je velmi náročné nejen na personální obsazení, ale také na techniku a organizaci práce. Od března nás v našem okolí nejvíce zaměstnávají popadané stromy po větrných smrštích, díky suchému jaru jsme často vyjížděli k požárům. V několika případech jsme likvidovali obtížný hmyz. Řešili jsme i jeden kuriózní zásah – záchranu kočky z kanalizační roury. Na žádost HZS¹ Středočeského kraje jsme v průběhu července několikrát pomáhali s rozvozem migrantů z Ukrajiny pro KACPU²

v Kutné Hoře. Na konci července jsme byli povoláni od Krajského úřadu Středočeského kraje na pomoc s lokalizací požáru v NP³ České Švýcarsko. Z Turkovic odjeli 4 hasiči s cisternou a dopravním automobilem. Zbytek jednotky zůstal v pohotovosti pro případný výjezd v Turkovicích. Jednalo se o velmi náročný zásah, vyjížděli jsme v sobotu ve 3:30, v 7:00 jsme se hlásili v Hřensku, a po dvou odpracovaných 12hodinových směnách jsme se krátce před 24 hodinou v neděli vrátili domů. Na místě jsme ve svěřeném úseku vyhledávali a likvidovali ohniska. Naše cisterna navíc zajišťovala dopravu vody pro celý bojový úsek.

Nezapomínáme ani na povinný výcvik a školení. Letos jsme pro výcvik s použitím dýchací techniky využili starou budovu požární zbrojnice určenou k demolici. Těsně před odjezdem do Hřenska jsme pro děti z příměstského tábora SKC připravili tematické dopoledne s hasiči. Na podporu činnosti mládeže se nám podařilo získat granty z nadace Vodafone a z nadace Agrofert v celkové výši 50 tis. Kč. Podali jsme přihlášky do ankety Dobrovolní hasiči roku, a to ve všech třech kategoriích.

Závěrem bych vám, milí čtenáři, chtěl popřát klidný podzim. Před námi je ještě celá řada úkolů, pevně věříme, že i z dočasných prostor se nám je podaří zvládnout. Těšíme se na přátelské setkání s vámi, třeba při příležitosti otevření nové budovy požární zbrojnice.

Josef Brabec, velitel

¹Hasičský záchranný sbor, ²Krajské asistenční centrum pomoci Ukrajině, ³Národní park

KRUH PŘÁTEL HUDBY V NOVÉ SEZONĚ 2022/23

Již zanedlouho zahájí Kruh přátel hudby další, již 23. koncertní sezonu. Nahlédněme spolu do programu a seznámme se blíže s interprety, kteří přislíbili svou účast.

Quasi trio

Lukáš Kolek

Taťjana Medvecká

Jan Ericsson

Zahájení sezony se uskuteční 1. října a postará se o něj **Klavírní kvarteto Josefa Suka** se svým speciálním hostem herečkou, držitelkou ceny Českého lva a dvojnásobnou držitelkou ceny Thálie **Taťjanou Medveckou**. V listopadu 26. se do onďřejovského mlýna vrátí renomovaný komorní soubor **Smetanovo trio** ve složení Jitka Čechová – klavír, Jan Páleníček – violoncello, Jan Tallich – housle. O přivítání nového roku se postará **saxofonista Lukáš Kolek**, který nám svůj nástroj představí v klasickém hávu, a to druhou lednovou sobotu 14. ledna. Strunné nástroje, tentokrát nikoli smyčcové, ale drnkací, se postarají o koncert únorový. Na 11. února přijalo pozvání **kytarové trio Bohemian Guitar Fingers** – kytaristé Jan Kysela, Michal Šnajdr a Adam Pavlíček. **Následující měsíc** zalovíme v bohatých vodách umělecky nadaných občanů Ondřejova a 11. března si vyslechneme pěvecký koncert v podání **barytonisty Jana Ericssona a Ericsson Quarteta**. Koncertní sezonu uzavře 20. května soubor **Quasi trio**, spojující tři mladé výjimečné umělce Davida Šimečka – klarinet, Juditu Škodovou – violoncello a Kateřinu Ochmanovou – klavír.

Koncerty KPH se konají v onďřejovském mlýně (Turkovická 159). Jedná se vždy o sobotu od 19:30 hod. Vstupenky je možno zakoupit na místě, v tomto případě stojí jednotlivé vstupné 250 Kč. Vstupenka pro seniory stojí 150 Kč, pro děti 50 Kč. Je možnost zakoupit si abonentní vstupenku na všech 6 koncertů. Její cena je 1 200 Kč (200 Kč za jeden koncert). Abonentní předplatné je možno zakoupit on-line, **při platbě na účet č. 204716211/0300** (do zprávy pro příjemce uveďte „abonentka 2022/23 a své jméno“) nebo hotově v místě vyzvednutí. Koupě a vyzvednutí je možné

od začátku září v knihovně hvězdárny či budově mateřské školy Pražská 59 (zde vždy jen po předchozí on-line platbě! v pracovních dnech v těchto hodinách: 6:30–8:00 a 15:00–16:30). Poslední možností je také zakoupení před zahajovacím koncertem 1. října ve mlýně.

Abonentní vstupenka je **přenosná**, tzn. že pokud někdo z posluchačů nebude moci na koncert přijít, může vstupenku zapůjčit někomu jinému, aby dotyčnému koncert nepropadl.

Věříme, že se necháte nalákat pestrou nabídkou našich koncertů a že si v době, která stále více cíleně útočí na naše smysly svým zrychlováním a zesilováním, přijdete dopřát duševní lázně do prostředí, kde hudba zklidňuje, sbližuje, dává prostor fantazii a vnitřnímu rozjímání. Dopřejete-li si ještě k tomu sklenku výtečného vína z Vinařství Zborovský, která jsou již nedílnou součástí našich koncertů, vězte, že máte o příjemný večer postaráno!

Za tým KPH se na shledání těší

Kamila Motřková

Smetanovo trio

Obnovení slibu manželství po 50 letech

To se tak jednoho březnového dne roku 1972 zachvěla zem a jak už to v té době bývalo dobrým zvykem, následovala svatba a v prosinci téhož roku i narození dcery. 7. 7. 2022 tomu bylo neuvěřitelných 50 let od slibu manželského Jaroslava a Marie Křečkových, hrdých rodičů tří dětí, babičky a dědy čtyř vnoučat a také prarodičů první pravnučky.

Těch 50 let není asi nijak dlouhá doba, ale v dnešních časech není až tak běžné, že spolu vydrží dva lidé tak dlouho. A i když se občas zabouřilo a zatáhla se obloha, nikdy to dlouho nevydrželo a vysvitlo zase slunce a život šel dál, prost prudkých výkyvů a vzájemné nevraživosti. Oslava a s tím spojená velká sláva připadla na sobotu 9. 7. 2022. Ten den se sjela blízká i vzdálená rodina z obou stran rodičů, jejich kamarádi a známí, takže nás nakonec bylo 36. Že to bude retro, o to se postaral táta, který si zajistil účast tří škodovek, embéček a jestli to byly 100 nebo 110, nebylo zase až tak důležité. Po snídani a shledání se vzdálenou rodinou, leckdy po dlouhých letech, jsme se vydali na spanilou jízdu Ondřejovem do obřadní síně. Přitom nechybělo trubení na počest „novomanželů“, široké úsměvy a mávání do objektivu paní fotografky. Ve mlýně jsem si přichystal malou exkurzi do významných dat naší rodiny. Po této, na odlehčenou vložené sondě do dějin naší rodiny, se do práce pustil pan starosta Vladimír Zámyslický, který pronesl slavnostní řeč, jak se patří na úrovni. Nemohla chybět obnova manželského slibu, výměna prstenů, polibek, květiny, hudba, přípitek, svědci a gratulace všech přítomných. Nakonec ještě fotografování před mlýnem. Pak už nás to táhlo do zatáčky neboli baru Absolutní nepohoda, kde bylo retro občerstvení, jak před padesáti lety, takže nechyběla polévka s játrovými knedlíčky a svičková s knedlíkem. A aby ten den opravdu vypadal jak před 50 lety, přišla i bouřka, takže oslavencům napršela další hromada štěstí. Pod střechou nám k tomu k poslechu i tanci zahrála živá hudba pana Vašáka z Vranova, čímž nás příjemně provedla celým odpolednem. K večeru jsme se přesunuli opět k rodičům, kde se pokračovalo v příjemné zábavě. A někdo slavil až do brzkých ranních hodin... Čeho si velmi vážím je fakt, že si to celé rodiče přichystali sami a nás celou dobu překvapovali, co se bude postupně programově odehrávat. Bez koho by to ale určitě nezvládli a tímto jim chci moc poděkovat, byl již zmíněný pan starosta, pan Ročák, který půjčil mlýn, pan Pavel a Míla Řezbovi, kteří obstarali hudbu ve mlýně, Jana Sloupová, která připravila květiny a výzdobu, a Romana Brilová, kterou si táta zvolil za koordinátorku celého dne a ta se toho zhostila na jedničku podrženou. A co víc novomanželům a celé rodině popřát? Mnoho lásky, zdraví, tolerance a vzájemné důvěry a podpory, a to všechno násobené úsměvy ve tvářích.

Jaroslav Křeček mladší

Honitba roku 2021

Letos na jaře Českomoravská myslivecká jednota vyhlásila soutěž – HONITBA ROKU, kde se posuzovalo hospodaření, činnost a ekologie při výkonu práva myslivosti.

Přihlásili jsme honitbu Ondřejov-Zvánovice do této soutěže, protože si myslíme, že máme dost aktivit a činností, se kterými se můžeme prezentovat. Dne 15. 6. 2022 jsme byli pozváni na Českou Zemědělskou univerzitu v Praze, na konferenci ČMMJ, kde bylo vyhodnocení této soutěže.

V kategorii Smíšená honitba jsme se umístili na 1. místě a získali jsme ocenění HONITBA ROKU 2021 a finanční částku, kterou nám předal předseda Českomoravské myslivecké jednoty – Ing. Jiří Janota.

Za toto ocenění naší myslivecké, kulturní a ekologické činnosti v naší honitbě patří dík všem našim myslivcům i zastupitelům obcí Ondřejov a Zvánovice a dalším spolkům v tomto kraji, se kterými úzce spolupracujeme a podílíme se na ekologii našeho regionu.

Myslivosti Zdar Václav Pác
starosta HS Ondřejov

ČMMJ – Okresní myslivecký spolek Praha-venkov
ve spolupráci s HS Ondřejov, MS Stříbrná Skalice, MS Hrusice, MS Kaliště – Turkovice, MS Nučice,
HS Čelákovice, MS Chocerady, MS Dobřejovice a Kynologickou komisí OMS Praha-venkov
pořádá

MYSLIVECKÝ DEN PRO DĚTI

17. září 2022 od 10⁰⁰ hodin
Na „starém hřišti“ u Ondřejovské hvězdárny

MYSLIVECKÁ POZNÁVACÍ STEZKA PRO DĚTI
(vhodné i pro kočárky)

PROGRAM

- 10⁰⁰ – Zahájení s mysliveckým trubením
- 11⁰⁰ – Ukázka myslivecké kynologie
- 11³⁰ – Ukázka sokolnictví
- 13⁰⁰ – Ukázka myslivecké kynologie
- 13³⁰ – Ukázka sokolnictví

Atrakce pro děti

Po celou dobu akce je připraveno bohaté občerstvení

Škamna nejen na tanečním parketu

Jestli nás uplynulé dva roky něco dokonale naučily, bylo to nedělat si velké plány a zbytečně se na nic netěšit. Nucená nečinnost ale neznamenala, že bychom hodili flintu do žita.

Už letošní Velikonoce ukázaly, že se předem nevzdáme. Odměnou nám byla skvělá atmosféra a velký počet návštěvníků během Velikonočního jarmarku.

Při organizování letošního 11. školního plesu jsme tedy už předem počítali s velkou návštěvností. Nasvědčovaly tomu i dlouho dopředu vyprodané vstupenky. Skutečnost ale předčila naše očekávání: sál SKC praskal ve švech a my jsme i kvůli vám, kteří jste se tísnil na balkoně nebo po stranách sálu, litovali, že není nafukovací. Přišli totiž nejen rodiče a prarodiče letošních deváťáků a prvňáčků, ale i mnoho současných a bývalých žáků naší školy, často i s rodiči.

Ti všichni si nechtěli nechat ujít první společenskou událost po dvou covidových letech. Těšili se na tradiční předtančení 9. třídy, která se tímto plesem loučila se zdejší základní školou a svou třídní učitelkou Danou Novotnou. Úsměv na tváři jim jistě vykouzlo i nápadité taneční vystoupení obou prvních tříd, připravené pod vedením třídních učitelek p. Zdeny Lázníčkové a Jany Potměšilové. Spolek Škamna se již tradičně ujal prodeje nápojů a občerstvení. Věřte, že i tentokrát jsme se ze všech sil snažili, aby vám chutnalo! Ani letos na plesu nechyběla tombola, jejímž vrcholem byla dražba tří dortů. Jeden z nich byl dokonce pekařským výtvozem žákyně 9. třídy Karolíny Zátorské. Moderátor celého večera, pan Pavel Suchan, má jistě velký podíl na tom, že se dorty vydražily za krásnou

částku pět tisíc korun. Celou tuto sumu později žáci 9. třídy osobně předali Dětskému centru v Choceradech, které se specializuje na péči o zdravotně znevýhodněné děti.

Všichni jsme se skvěle bavili, a tak se nám ani o půlnoci, kdy kapela Gurmania Band vyhlásila poslední píseň večera, nechtělo domů. Odcházení jsme unavení, ale spokojení. Nedlouho po plese se Škamna sešla znovu. Byli jsme potěšeni, že nás oslovil Obecní úřad Ondřejov s tím, abychom se zúčastnili červnových Ondřejovských slavností. Naši „Kavárnu Škamna“ jsme připravili důkladně.

Mnohé členky našeho spolku a další spřízněné duše napekly koláče, buchty, kremrole a záviny, které nejen krásně vypadaly, ale ještě lépe chutnaly. To ovšem nebylo to jediné, na co Kavárna Škamna lákala návštěvníky slavností: libá vůně prozrazovala, že jsou zde k dostání čerstvé palačinky a vafle, které pro vás neúnavně pekli žáci 6. a 7. třídy. Za to jim patří velký dík!

Dlouho před koncem slavností byla kavárna vyprodaná. A z toho máme obrovskou radost!

Těší nás i to, že našim akcím zachovávejte přízeň a že nás podporujete ať už finančně, nebo aktivní pomocí během našich akcí. Protože, jak už všichni dávno víte: každá koruna vydělaná Spolkem Škamna jde zpět dětem v naší škole. Naše děti nám za tu práci stojí!

za Spolek Škamna Marie Foltánková a Hana Schwarzová

Kulturní okénko nejen z Ondřejova

Velmi zajímavý kulturní zážitek si divák odnese z divadelního představení v divadle Rokoko s názvem „Neviditelný“, podle psychologického románu Jaroslava Havlíčka.

Divák shlédne excelentní provedení psychologicky náročné hry. Hra pojednává o rodovém zatížení rodiny Hajnů, kdy si hlavní hrdina Petr Švajcar vezme za ženu továrníkovu dceru Soňu, jejíž rodina skrývá tajemství. Rodinné zatížení nemine ani Soňu. Velmi strhující děj a moc pěkně provedené představení. Zápletky nenechá diváka klidným a domů si odnese mnoho myšlenek.

Knižní titul, který také není úplně odpočinkový, nicméně je to velmi zajímavý román o novinářce Mileně Jesenské, nese název: „Kafkova přítelkyně Milena Jesenská“. Román napsala

Margarete Buber Neumannová. Prožila s Milenou Jesenskou závěr Milenina života v koncentračním táboře, kde Milena Jesenská zemřela na selhání ledvin. Spisovatelka v románu vypráví o dětství, mládí, láskách, vztahu k otci, ale také o pobytu v koncentračním táboře naší neznámější novinářky. Kniha je poměrně útlá a velmi čtivá. Nepopisuje hrůzy války, je spíše vzpomínkou na osobnost české novinářky, která předběhla svou dobu. Margarete Buber Neumannová je nositelkou pomyslného plamínku odkazu Mileny Jesenské a zároveň je brilantní vypravěčkou.

Romana Brilová

OLYMPIÁDA V ONDŘEJOVĚ

V sobotu dne 16. července 2022 proběhl další ročník sportovní olympiády v Ondřejově. V rámci čtyřčlenných týmů se jí zúčastnilo celkem 32 sportovců, z čehož jeden tým tvořili dobrovolní rozhodčí. Olympiáda odstartovala v 9:00 hod., a to již tradiční disciplínou – sprintem na 60 metrů. Následně se jednotlivé týmy rozprostřely po celém sportovním areálu a na fotbalovém a volejbalovém hřišti postupně procházely disciplínami jako: střelba vzduchovkou, střelba míčem na branku, hod kriketovým míčkem a volejbal.

Po občerstvení následovala druhá část olympiády a s ní spojené otevření nových disciplín. Všichni zúčastnění sportovci tak měli možnost si vyzkoušet a zasoutěžit také v hodu oštěpem, ve skoku do dálky a ve vrhu koulí. Po finálovém volejbalovém utkání a ukončení výše zmíněných disciplín přišla na řadu předposlední disciplína, kterou byl štafetový běh. Letos vůbec poprvé startovalo při štafetovém běhu všech 8 týmů najednou. Největší úskalí tak představovala hned první zatáčka. Jak se ale

ukázalo, tato obava byla zbytečná a všichni sportovci si běh naplno užili. Jak již bývá každoročním zvykem, olympiáda byla zakončena tajnou disciplínou, kterou se pro letošek stal hod šipkami na elektronický terč. Každý sportovec měl 3 pokusy hodu, přičemž tým s nejvyšším součtem bodů tuto disciplínu ovládl. Celá akce se nesla v zábavném a pohodovém duchu. Na jejím konci byla věnována vzpomínka zemřelému Janu Staňkovi st., rozhodčímu, který se v posledních 10 letech akce vždy účastnil a s ostatními ji prožíval. Celkový dojem z akce navíc umocnilo hezké slunečné počasí.

Díky finanční podpoře nejen TJ Sokol Ondřejov, ale také obce Ondřejov jsme mohli mimo jiné navést cca 0,5 t písku a upravit odrazové břevno pro skok daleký, nakoupit nové profesionální štafetové kolíky, vylepšit některá bezpečnostní opatření a také pořídit putovní pohár se jmény vítězů, který je k nahlédnutí v Restauraci Na hřišti.

Pro některé soutěžící byla letošní účast premiérou, našli se však tací, kteří se akce účastní pravidelně. Nejvíce účastí (celkem 10) má na kontě Kateřina Beranová, která také vládne olympijskému žebříčku, dále Zdeněk Hobík a Roman Lán, kteří se akce zúčastnili devětkrát.

Zavzpomínat na školní léta a hodiny tělesné výchovy dala nejen sportovcům, ale i přihlížejícím divákům nová disciplína, a sice hod kriketovým míčkem. Vítězi této disciplíny a držitelé nového rekordu olympijské olympiády se stali Kateřina Beranová –

hodem dlouhým 47,82 metrů a Ondřej Diviš – hodem dlouhým 64,13 metrů. V ostatních disciplínách nebyl rekord pokořen, a tak zůstávají držitelé rekordů původní majitelé.

Celkové umístění týmů na prvních třech příčkách bylo v letošním roce nejvyrovnanější ze všech předchozích jedenácti ročníků. S celkovým počtem získaných 63 bodů zvítězil tým ve složení: Zdeněk Hobík, Kateřina Beranová, Alena Chejnová a Miroslav Vilhelm. Na druhém místě se s počtem 62 získaných bodů umístil tým ve složení: Roman Lán, Ladislav Kratochvíl, Štěpán Bendl a Ondřej Diviš. S celkovým počtem 61 získaných bodů se na třetím místě umístil tým ve složení: Jakub Martínek, Lukáš Hanzal, Monika Zitová a Michal Záruba. Mezi nejlepšími třemi jednotlivci uplynulé olympiády mezi ženami sestupně byly Kateřina Beranová, Alena Chejnová a Veronika Divišová. Mezi muži poté Jan Varga, Jan Staněk a Roman Lán.

Na závěr bych vás, čtenáře, rád pozval na příští ročník Ondřejovské olympiády, který proběhne v červenci 2023 a na který se již dnes můžete těšit. Přesný termín bude včas zveřejněn na webových stránkách www.olympiada-ondrejov.webnode.cz, kde se můžete mimo jiné podívat také na více fotografií. Ty naleznete rovněž na instagramovém profilu @ondrejovska.olympiada. Děkuji za pozornost, přeji pevné zdraví a těším se na společné setkání v létě příštího roku.

Jan Staněk

VZPOMÍNKY VÁCLAVA VYCPÁLKA

Moudrost pamětníků je nenahraditelným zdrojem lidského poselství, nezapomínejme na naše starší spoluobčany, jejich vzpomínky jsou studnicí poznání. Každý z nás má jistě mnoho otázek k našim předkům, které již nikdy nebudou zodpovězeny. Naslouchejme proto lidem, kteří nám mají co říct a že je toho hodně, o tom není pochyb.

Narodil jste se v Ondřejově, kolik jste měl sourozenců a jak jste si hráli?

Tady byl můj domov, odjakživa. Mám sestru, je o dva roky mladší, když se vdala, žila v Růženci a nyní žije v Praze. Holky měly svoje panenky a my zas měli praky a takové věci.

To znamená, že jste běhali s prakem po ulici?

No jo, taky jsem to dostal do oka, stříleli jsme proti sobě. Když jsme přišli ze školy, tady jsme měli napsáno: „Jídlo máš v troubě, jsme tam a tam, přijď za námi, anebo udělej tohle a tohle, pak si teprve můžeš jít hrát.“

Vy jste měli hospodářství?

My jsme měli 12 ha velký hospodářství. Čtyři krávy, dva koně, dvě hříbata, prasata, slepice, husy. Dřívávec měl každý všechno, nekupovali jsme nic. Zabíjela se prasata, třeba dvě za rok, vykrmili se a všechno jsme měli své. Jídlo nebylo takové jako dneska, „*takový patlaniny*“, my jsme byli rádi, když jsme měli nějaké obyčejné jídlo, maso bylo obyčejně v neděli, buchty se pekly zase v pátek. Přes týden jsme měli svoje, lednice nebyvaly ani mrazáky, zavářelo se do sklenic. Zavářovalo se hlavně do sádla, zabila jste prase a půlka se ho rozdala, roznášelo se od čísla k číslu, jitrnice a polívka, pak zas zabíjel jiný, zase rozdál. Takže to bylo dobrý, měli jsme zabíječku skoro pořád.

Kam jste chodil do školy?

Já jsem chodil pět let do Ondřejova a tři roky do Stříbrné Skalice do měšťanky,

tady měšťanka nebyla. No to jsme museli každý den pěkně mazat z rána, přšelo, mrzlo, jiná možnost neexistovala, nic nejezdilo. Ve škole jsme byli celý den, naproti škole bylo řeznictví, radnice, vyvažovali tuhle jitrnicovou polévku za 50 haléřů a housku k tomu.

Jak jste prožívali válku?

Já si pamatuji ještě první republiku, to byl jiný život, byla bída, ale bylo všechno jiné. Měli jsme obyčejně vypěstovaný všechno doma, pro kvasnice jsme chodili. Pan Vodrhánek měl obchod, měli otevřeno pořád. I v neděli, večer se zabouchalo na vrata a on nám to vydal. Každý si hleděl kšeftu. Je to tam, kde teď opravují auta, tam byl obchod, tam jak je pizzerie. Oni tam i bydleli. Nahoře měli nějaký hosty, to se pronajímalo, tady se žádný, jako dneska si každý vybírá. Dříve byl každý rád, když sehnal někde pokoj na letní byt. To byli třeba lidi, kteří měli dva pokoje, tak jeden pronajali Pražákům, aby měli peníze. A ti Pražáci měli ve žních 14 dní dovolenou, přijeli a pomáhali lidem na polích, že za to třeba dostali jen buchtu. No a ti byli rádi. Študáci se dřívávec scházeli u pomníku, tam si zazpívali, a na konec prázdnin se sešlo *dívadlo*, dřív se nedělalo takový cestování, to všechno, lidi chodili o prázdninách do práce a pomáhali rádi.

Jaké hry se v divadle hrály?

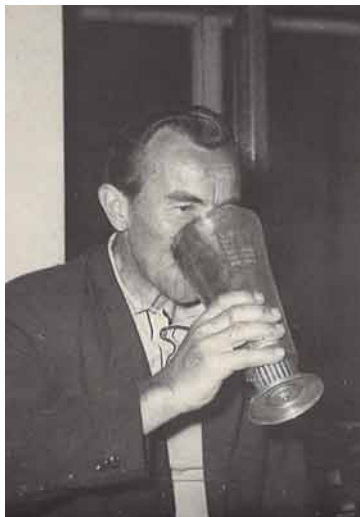
Nějaké venkovské hry. Nevím, kdo byl autorem. Tady se hrálo hodně ochotnické divadlo. Tři spolky hrály. Baráčníci, Sokol

a Osvětová beseda. Hrálo se i venku, u pomníku, na Starém hřišti, tam se hrálo taky, na koních, i takovýhle velký divadlo. Jevišť bylo nahoře v Sokolovně. Tam je to malinký, my jsme tam hráli, já jsem hrál taky. Za jevištěm, to bylo úzké, mačkali jsme se tam tři lidi, protože tam byly ještě kulisy. Kulisy byly schované na půdě. Ve škole jsme taky museli sehrát divadlo. Na konci školního roku jsme hráli. My jsme museli hrát. Určili nám, kdo co bude hrát, museli jsme se roli naučit a hráli jsme. Hra se jmenovala „*Sedm havranů*“. A takové hry jsme hráli jako třeba: „*Mistr Kopřiva*“. Ještě na měšťance ve škole jsme hráli. Tady musela být jednou za rok besídka pro rodiče. Přišli rodiče do školy, já si pamatuju, to jsem byl v první třídě, šel jsem s koloběžkou ke stupínku, já se na to pamatuju jako dnes, přijel jsem na koloběžce, do kopce jsem šlapal pěšky, z kopečka rychle, my jsme tam každý měl takový ukázky rodičům.

Když porovnáte tehdejší dobu a dnešní, jak byste ji charakterizoval?

Dříve to bylo takový klidnější, sice byla okupace, to jsme si zažili, to bylo, jak něco říkat a jak mluvit, bylo strašně udavačů, i tady v Ondřejově. Vlajkaři se jmenovali. Kdyby něco, tak to přišlo udání na gestapo, to tady sebralo mnoho lidí, tedy hlavně od Sokola. Vedoucího, legionáře, všechny. A jak dopadli? Všecky tam zůstali.

Vy jste vlastně asi nejstarší občan Ondřejova. Rozumíte dnešním mladým lidem?

Potom jste šel do studií, něco jste studoval? Nebo jste šel na nějaké řemeslo?

Já jsem byl doma v zemědělství, že jo. No a až potom, po válce, jsem chtěl jít někam do práce, protože nás potom už pozdějc, za komunistů, ze zemědělství nikam nepustili, takže jsem se nemohl nikam dostat, tudíž jsem šel do Benešova do Zemědělské školy a tam jsem chodil dva roky. Tam vodsad' jsem nastoupil na chvíli u táty doma a potom jsem šel na vojnu. Dva roky jsem byl na vojně.

Kde jste byl na vojně?

Narukoval jsem do Starý Boleslavi, jenže tam nás fotbalisty dali nalevo, ostatní napravo. My jsme byli fotbalisti, tak nás naložili na auta do Kostelce nad Labem, no a tam jsem byl rok v Kostelci nad Labem, a druhý rok jsem byl v Olomouci.

Na vojně jste hrál fotbal. A vy jste byl v Sokole a hrál jste fotbal v Ondřejevě?

Ano, tady. To jsme taky v Rakousku hráli, v Německu. Tam nás nechťeli komunisti pustit, ale Franta Dvořáků to vyběhal, vyběhal všecko, postavil kulturák, stavěl i dnešní středisko, to bylo všecko v akci. Každý musel oddělovat hodiny. Běda, když někdo nechťel jít. Bylo to zadarmo. Když potom něco potřeboval, nedostal nic. *Nechťel jsi dělat, nemáš nárok.* Chodili lidi a postavilo se všecko. Až potom se dodělavaly odborné věci, ty byly placený.

Co jste dělal, když jste se vrátil z vojny?

Když jsem se vrátil domů, to bylo JZD, tak jsme museli do družstva. Jenže já jsem řekl, že tam nepůjdu. No tak mi to trvalo snad půl roku a nikam mě nepustili. Začal se budovat těžkej průmysl, všecko šlo do těžkého průmyslu, potom se přestal těžkej

průmysl budovat, pak zase zemědělství. To bylo takový spletený, kdo chťel jít do zemědělství, tak ho nepustili, ti museli do průmyslu, a zas to bylo obráceně. A to bylo to JZD.

Takže jste nedělal v JZD?

Nejdřív jsem tam nešel, ale přinutili mě. V Praze jsem sehnal místo na tři měsíce, na kurz, tak jsem takhle cestoval. Pak jsem teprve šel do JZD. Tam jsem dělal mechanizátora od roku 1953 do roku 1989.

Co jste po roce 1989 dělal?

To už jsem pak šel do přidružené výroby, dělal jsem strojníka. Jezdili jsme až na Šumavu, stavěli jsme seníky. Svářeči tam byli. Tam jsem se naučil všecko, musel jsem si udělat kurz, abych tam mohl být, no a obvykle jsem všechno svárel. Pak jsme jeli na montáže, třeba jsme byli čtvrt roku na Šumavě, kde jsme montovali seník.

Vratme se zpátky, na oslavě narozenin jste vyprávěl, jak jste museli slavit první máj.

Na prvního máje jsme jít museli. Už ráno tady hrály tlampače, to už jsme si dávali sraz před lékárnou a šlo se do Mnichovic. Všichni museli. My jako sportovci jsme museli v dresech. Mládež musela jít v krojích a hasiči v uniformách. Šlo se pěšky do Mnichovic, tam bejval projev, hlavní, a potom byl rozchod. Furt se každé bál, kdyby nešel. Každé se bál komunistů.

Kdy jste se oženil?

Když jsem se vrátil z vojny, za pět let jsem se oženil. Protože já musel nejdřív vystavět. My jsme měli starej barák, to bylo ještě dva metry v silnici, takovej dvůr tam bejval, stával tady barák, patřil Chytráčkovi, ten se vodstěhoval vodsad' a protože měl zemědělství, tak táta ho od něj koupil. Barák jsme rozsypali,

Čemu, tý mládeži? Rozumim, ale není to vono. Nás tady bylo v týdlectý ulici až dolů k benzínce 40 dětí. Tady tomu říkali: „*Harantova ulice*“. Tady jsme si každý den hráli, auta nejezdila, na zaháněnou míčem, holky skákaly panáky, takhle jsme si vyhráli každý den, rodiče nás večír volali, koukej jít spát už. Nám se nechťelo, my jsme přišli ze školy, museli jsme udělat práci doma, všecko, pak jsme si šli teprve hrát.

Měli na vás ve škole velké požadavky? Museli jste se doma hodně učit?

My jsme se moc doma neučili. My jsme dostali úkol, jo, obvykle jsme ho psali ve škole, ne doma, opisovali jsme jeden vod druhého. Dneska vezmete na psaní pero nebo propisku a je to, dříve to bylo přísnější. Měli jsme číslovaný pera, A, B, oni pak teprve povolili skleněný pero, jo a jináč nic. Tehdy nebyly propisky.

Museli jste psát krasopisně?

Krasopisně, v úkolu krasopis, z toho jsme dostali taky známku. Museli jsme psát perem, ono to bylo kolikrát rozskřípaný. Když se nám něco nepovedlo museli jsme to celé znova opsat. Dřívávějc byla slečna učitelka, ony nebyly vdané.

no a teprve jsme mohli chlívy a tohleto všecko vystavět, táta stavěl všecko. V osmatřicátém roce. No a pak postupně hned po válce, když jsem se chtěl potom ženit, žádná holka mi sem nepůjde. Nás bylo pět, byli jsme vlastně čtyř. Babička měla svoji cimru zvlášť. My jsme byli čtyř v jedné cimře. Se sestrou jsem spal na skládací posteli. Postel se složila, pak se zase rozložila. To jsme tady měli strejdu Micků, to byl strejda matky, jo a on byl vdovec a neměl kde bejt, tak si ho sem matka vzala, tak tady byl u nás. On pořád spal, byl penzista. On měl rád klid, spal do devíti. V šest hodin musel každý den jít do hospody ke Kyčerům, tam si dal jedno pivo, nebo dvě, tam měl svoji sklenici, měl všechno poznamenaný a den co den musel jít. Když už potom nemohl chodit, tak já mu musel chodit pro pivo. Dva litry piva do džbánu, to jsem musel i v zimě, to je jedno. Když se nevypilo, dávalo se prasatům. No a pak už jsme byli se ségrou větší, tak už tady nemohl bejt, no tak v Praze on měl příbuzenstvo, tak se mu to vyjednálo v Krči, v těch Masarykových domovech. Když odjížděl, tak jsme plakali všichni, když tady byl kolik let a teď má odejít. Když sem přišel z vojny, tak abych se mohl oženit, žádnou ženskou jsem neměl, žádná do JZD nechtěla jít, jo tak povídám, tak co, naši chtěli stavět vždycky, čekali až budou mít hotový (peníze), pak byla dvakrát měna, vždycky nám to sebrali, já povídám, já na žádný hotový čekat nebudu. Jel jsem s obilím do Senohrab, tam byl výkup a bylo tam taky stavebnictví. Tam sem vezl obilí, zpátky sem vzal fůru cihel, s koňma. Nemohl jsem zase pak sehnat zedníky. Když jsem sehnal zedníky, postavili jsme to hlavní. Nepostavili jsme koupelnu, záchod bejval venku, suchej. No až když jsem se oženil, tak jsme s manželkou postavili verandu, kuchyň, koupelnu, záchod, všechno jsme si přistavěli a už se nám to žilo krásně. Ale museli jsme si na to našetřit. Protože jinak to nešlo. Holky by mě chtěly, ale jejich mámy nechtěly, aby šly dcery do JZD. Manželka nebyla taky v JZD, a ta sem klidně šla. Já jsem si ji namluvil, měla sestru ve Střimelcích Hradovcích a přišel takhle na Silvestra pan Buriánek ze Střimelců a povídal: „Namluvím ti holku, dneska je Silvestr, přijdeš k nám.“ Přišel jsem a než řekneš prosím, tak mi zůstala v ruce. My jsme se ani jednou nepohádali. Všechno jsme si zajistili, živobytí, 61 let jsme byli

spolu. Škoda. Usnula. Že tomu žádnéj nechtěl věřit. Nic jí nebylo. Ta mi moc chybí. A dobrý děti mám. Starají se o mě. Vaří mi a pečou. Musím pořád dělat. Chodím na Křížek na parcelu. Teď tam jsou krásný brambory. Žena byla z Mirošovic u Rataj. Ale taková žena. Nebyla vyučená švadlenou, protože tam byly nálety. Ta neutratila. Na všechno nábytek si ušetřila. Obývací, ložnici. Všechno svoje si koupila. Uměla škusbat husy, nakrmit, podojit, všecko uměla. Měli jsme se dobře. Co se nadělala práce.

Měli jste také koně?

Koně nám sebrali komunisti, všechno nám sebrali. Nic nám za to nedali. Koně zabrali všem. To je šedesát koní. Tak co s tím? Do JZD, tak tady nechali 4 páry a ostatní

Jak to bylo se Sokolem?

Sokol jsem musel bejt od mládí. Dříve každý dítě muselo bejt sokolem. My byli kluci, chodili jsme úterky a pátky a holky měly pondělky a čtvrtky. A to museli všichni chodit do Sokola, to bylo povinný. To začalo za první republiky, nejdříve Němci a potom komunisti Sokol zakázali. Po válce se Sokol obnovil v 45 roce, v 48 roce byl poslední Slet. Ani za žáky, ani za dorost jsem nemohl, musel jsem za velký, pak byl průvod Prahou a my jsme tenkrát já a Mirek Sejků, volali: „Ať žije Benešova vláda“ a „My jsme děti Beneše“. Vylezli jsme s Mirkem Sejkovým na sloup, to bylo lidstva, plný ulice a křičeli jsme ty hesla. Komunisti se do nás pustili, našťastí lidi obstoupili ten sloup, abysme pomalu

poslali do Belgie na maso. Tady byl nedostatek masa, a oni to poslali do Belgie. Za všechno se platilo valutama.

Ale proč, vždyť to byl váš majetek?

Nebylo to naše, bylo to jejich, zabrali všechno, to byl všech majetek. Oni si s tím dělali, co chtěli. Prodali krávy, prasata, prodali koně. Nic nezbylo. Kdybyste něco řekli, tak vás zavřeli. To byl konec. Tak každé radši mlčel. Na děti jsme nedostali ani korunu přídatky. Dovolena neexistovala. Na peníze jsme čekali celý rok, až jak vyjde jednotka. Za každou práci bylo x jednotek a za ty jednotky, to se schraňovalo za celý rok, na konec roku bylo vyplácené to, co zbylo. To, co jsme si vydělali, se sečetlo, a tak vám tam doplatili tak dva tisíce. Dostávali jsme měsíčně 200 Kč zálohy. Buďto zbylo, jednotka vyšla, nebo nezbylo a nedostávalo se nic.

slezli a mezi tím, že se musíme ztratit. No a stejně potom přišlo udání na komunisty, že jsme projevovali sokolská hesla a vyloučili nás ze Sokola. Pak v 45 roce jsem se do Sokola dostal znovu. Od malinka každé musel bejt Sokol. A taky to bylo znát. Bašek dělal do tělovýchovy staršího, tak my tam byli, když přišel na Sokolovnu, my nastoupili, jenom se přišel podívat, měl takovej respekt. Dneska... Zdravit, to jsme museli každého. Běda, kdyby někdo nepozdravil. To tamhle vedle byla stařenka, ona chodila do kostela, byla pobožná, a tu jsme museli zdravit: „Pozdrav Pánbu Kristu“.

Jak vzpomínáte na Masaryka?

Znal jsem ho osobně. Můj strejda, matky bratr, dělal kováře v Lánech. Já jako kluk, to mi bylo tak deset let, jsem tam k němu přijel. Šli jsme do skleníku. Prezident mi podal ruku z koně. A nesměl vědět, že ta

stráž nebo někdo z ochranky, že ho sleduje. Ten furt jezdil na koni, žádnéj ho nesměl chránit. No a ten strejda mu koval koně a dělal mu železářství. Co bylo potřeba od železa. Ono tam bylo taky hospodářství, velikánský. Tam je velikánský objekt. Strejda tam měl ke všemu přístup. Masaryk měl rád děti, na každého hned kýval. Když někde přijel, to hned bylo národa, hned plno vojska, lidí.

Pamatujete taky jeho pohřeb?

Jistě. V sedmatřicátým. To si pamatuju, zemřel 14. září. To jsme se ve škole museli učit nazpaměť: „*To kalný ráno, to si pamatuj, mé dítě.*“ Pak nastoupil Beneš, ten byl taky dobrej. Ten musel taky vodstoupit. Za protektorátu byl Hácha. Ten to musel vzít. Beneš, byl dobrej. Sezimovo ústí, tam si nechal postavit vilu. Já sem tam byl ještě, je to asi tři roky.

S kým jste se jako malý kamarádil?

Nejvíc jsem kamarádil s Bedřichem Šalovým, bratrem Honzíka. Franta Janoušek byl kamarád. Tady jsme si vyhráli. Udělali jsme si volejbalový hřiště na Průhoně na Břešťáku, jako kluci, všechno jsme vykopali, srovnali, sportovali jsme hodně. Dneska si děti nehrajou venku. Když jsme přišli ze školy, vzali jsme lyže a už nás nikdo neviděl. Až na večeri. To jsme brali vždycky s Rudlou Veselým, tady u Břešťáku a zpátky.

A stačilo nám to. Dneska neuvidíte dítě na lyžích. Na Louži jo, když byl led, tak jsme hráli hokej. Nás tam bylo, chtěly tam i jezdit holky. To jsme museli potom všechny

vyhnat, abychom si mohli chvilku zahrát hokej. Protože na Votavku jsme nechodili, to bylo daleko, a tam už chodili velký kluci. Tady to bylo okolo Louže ohraničené plotem. Ona byla poloviční. Když JZD srovnávalo meze, tak jí buldozer rozšířil.

Potom to bylo větší. My neměli hokejky, chodili jsme do divoký skalky na Břešťák a když tam byl nějaký klacek zahnuť, uřízli jsme ho a s ním jsme hráli. Plot přes zimu zmizel. Pletku jsme nalomili,

ten spodek a už jsme hráli. Brusle jsme měli jen na kličku, to jsme chodili, to se ušlapalo, klička se otáčela, vázali jsme jí pod brusle provázkem k botám. Kanady nebyly, to bylo naše vybavení. Dneska tam nikoho neuvidíte. Dřívávjec byla jiná zima. To byl led. Dřívávjec tu byli řezníci, brali na Votavce silnej led. Na saních ho s kořma nosili do dvora, rozbili ho palicemi, a házeli ho do lednice. A takovej klidnej život byl. Lidi se měli rádi. Zdravili se, popovídali: „*Vašku co dělá táta?*“ Lidi chodili na pole, na každým poli někdo byl. Na poli si lidé zpívali, to bylo slyšet. Lidi šetřili krávy. Aby dojily, tak vzal sám brány na trakař a krávy vedl na provaze až támhle do Komořan, k lesu. Tam měl pole, aby krávy mohly dojit, aby se neunavily. Všechno šetřili. Pomáhali si. Táta stavěl budovu. Když jsme pokrejšvali, pletli se jeden druhému. Podávali tašky na střechu z vozu. Každý chtěl dělat, chtěl pomáhat. Vybíraly se brambory. Když jeden sedlák někde oral, brambory se sypaly do vozu, druhý dal vůz a večír mu pomohl náklad vodvíst domů. Takhle si pomáhali. Žádný nezáviděl. Pamatuju si, když dříve ženský draly peří. To jsem měl rád. Deset, dvanáct ženských. Vyprávěly a zpívaly si při tom. Já je poslouchal, ty jejich příběhy.

Děkuji panu Václavu Vycpálkovi za krásné vzpomínky a pro autenticitu vyprávění jsem ponechala identickou mluvu.

Rozhovor s panem Václavem Vycpálkem vedla Romana Brilová

HLAVÁČOV U ONDŘEJOVA

Bývalá ves Hlaváčov patřila ke statku myšlínskému a s ním se později dostala ke Komornímu Hrádku.

První zmínka o vsi Hlaváčov je z roku 1371, kdy došlo ke směně pozemků mezi Václavem, farářem v Hrusicích, a Mikulášem z Myšlína. V roce 1393 byl vyslýchán ondřejevský farář Martin v příčině zabití Henlina z Hlaváčova, jako svědkové jsou uvedeni Řehák, Ješek, Václav a Kříž z Hlaváčova.

V berní rule z roku 1654 je uvedena ves Hlaváčov jako pustá, s třemi pustými grunty Vítkovským, Smejkalovským a Novákovským. Topograf Schaller uvádí v Hlaváčově v roce 1788 tři domy. Na mapě Císařského povinného otisku stabilního katastru z roku 1841 jsou v Hlaváčově zakresleny 3 domy (č. 1 a 2) a myslivna (č. 3). V roce 1870 jsou uvedeny 4 domy a 31 obyvatel. Ke konci 19. století stály v Hlaváčově 3 domy, z nichž jeden byla opodál stojící myslivna. Posledními osadníky byli Draštata, Vávra a Nešuta. Majitelé Draštata a Vávra vyměnili asi roku 1877 své usedlosti v Hlaváčově s velkostatkem Komorní Hrádek za panské hostince v Ondřejově a Mnichovicích. Správa velkostatku získané domky postupně zbořila a vše zalesnila. V roce 1892 se v Hlaváčově

Hlaváčov u Ondřejova, myslivna, císař. povin. otisk stabil. katastru, č. 5469, rok 1841

Hlaváčov u Ondřejova, císař. povin. otisk stabil. katastru, č. 5469, rok 1841

Hlaváčov u Ondřejova, 3. vojen. mapov., č. 4053, z let 1877–1880

čově uvádí 2 domy s 11 obyvateli (4 muži a 7 žen) a v roce 1934 stály v Hlaváčově 2 domy s 8 obyvateli (národnosti čs. 5 a národnosti německé 3).

V Administrativním lexikonu obcí republiky Československé z roku 1955 je konstatováno, že Hlaváčov splynul s obcí Ondřejov.

Více informací z pramenů máme o myslivně v Hlaváčově (nyní čp. 288) a jejich obyvatelích.

V roce 1858 je v Hlaváčově uveden Jan Pták (†1878 Hlaváčov), knížecí nadlesní v Hlaváčově. Byl dvakrát ženat, poprvé s Annou Hamböckovou z Moštic (†1854), podruhé s Anastázií Menčíkovou. Obě jeho dcery Majdaléna a Albertina zemřely v mládí. V roce

ra-Metsche na Komorním Hrádku. Jeho učitelem byl tehdejší lesní mistr Christian Hévin de Navarre (†1871 Obora u Chocerad). V roce 1869 se stal lesním v Ježově u Mirošovic a v roce 1878 byl jmenován lesním v Hlaváčově. Zde v září 1893 oslavil 50leté výročí služby u komornohrádecké lesní správy. V kronice rodiny Adamičkovy je Kajetán Pohl popsán takto: „Byl malý, drobné postavy, ale s mohutným knírem a s obličejem tak zarostlým, že i na nose mu vyrážela vousová vlákna, činil dojem Krejčířka s neklidnou trhavou chůzí, s tenkým pisklavým hlasem. Jeho dceruška Matylda byla pravou lesní panenkou, sličná jako obrázek, urostlá jak bělokorá bříza.“ Byl ženat s Annou Janečkovou, dcerou knížecího lékaře z Křimic

1881 byl v Hlaváčově Anton Blawitz (*1852 Zahořany), lesní adjunkt. Zřejmě to byl on, který v časopise Háj (19. 6. 1872) uveřejnil svoji báseň „Tajný bol myslivcův“.

Dalším byl v roce 1881 Jindřich Kaliba (*1861 Komorní Hrádek), lesní adjunkt. Syn Jana Kaliby, podlesního v Komorním Hrádku a Barbory Fricové z Obory u Chocerad. Již jako lesní v Pyskočelích se v roce 1897 oženil s Marií Magdalénou Lechkou, dcerou kupce v Černých Budách, a měli spolu syna Jana Klementa (*1899 Pyskočely).

V roce 1900 a 1902 je uveden Vilém Hubr, myslivec. Dalším byl v roce 1902 Vilém Kühnel, myslivec a v roce 1910 lesní v Hlaváčově. Byl synem Karla Kühnela, knížecího lesního v Untermixnitz v Dolním Rakousku a Antonie Jejkalové z Rástok u Chocerad. Oženil se s Františkou Hollyovou, dcerou knížecího lesního v Křeslíku u Stálek na Moravě. Spolu měli dceru Antonii Marii (*1897 Hlaváčov). V letech 1878 až 1902 byl lesním v Hlaváčově Kajetán Pohl. Syn Kajetána Pohla, lékaře z Ústí nad Labem a jeho manželky Alžběty. V srpnu roku 1849 vstoupil do služby knížete Richarda Khevenhülle-

Tajný bol myslivcův.

1.
Dříve než se rozednilo,
Stál myslivec v úkrytu,
Aby mohl zvěr střežiti
V klidném její pobytu.

3.
Se zálibou na ně hleděl,
Kterak spolu laškují,
Jak se srna se svým srncem
Oba věrně milují.

5.
Sáhne rychle po své zbrani,
By bylo lásky konec;
Přitom ale strašně zbledl,
Že i on je mileneček.

7.
Nemá, Bože, toho štěstí,
Jaké má párek onen,
By jej mohl oblažiti
Pohled Milinčin jeden!

2.
Právě když klenutí nebes
Slunečkem se barvilo,
Dvě krásných srn před myslivcem
Na louce se zjevilo.

4.
Záviděl jim jinoch štěstí;
Jak si srnec poskakuje,
Neustále družku svoji
Korunou pozdravuje.

6.
Smutně jinoch si povzdechl,
Zbraň svoji odkládaje:
Kéž by rovněž tak šťasten byl,
Perlu blíže svou maje.

8.
Přijde brzy šťastná chvíle,
Že se budou viděti;
Pak se budou oba také
Nelíčeně baviti.

Antonín Blawitz, lesní adjunkt.

a měli spolu děti: Jindřicha († v mládí), Emiliána († v mládí), Matyldu (*1877), Ervína (*1879) a Marii (*1881). Syn Ervín byl důstojníkem čs. armády v Košicích.

V roce 1926 a 1938 je uveden Hubert Pittinger (*1898 Blížkovice, †1978 Lissendorf), lesní v Hlaváčově. Byl synem Františka Pittingera, lesníka v Blížkovicích u Moravských Budějovic a Josefy Jelenové, dcery mlynáře ve Vranově nad Dyjí na Moravě. V roce 1926 se oženil s Josefou Kalibovou (*1907 Loreta u Komorního Hrádku), dcerou Bedřicha Kaliby a Josefy Špírkové. Měli spolu dvě děti, syna Huberta a dceru Edith (*1933 Hlaváčov). Za 2. světové války byl nejen lesmistrem a správcem velkostatku Komorní Hrádek, ale i členem NSDAP. Jeho žena se poněmčila a zaměstnanci na zámku Komorní Hrádek ji museli zdravít nacistickým pozdravem. V květnu 1945 byl Hubert Pittinger s celou rodinou zajištěn a posléze všichni odsunuti do Německa.

V současné době slouží bývalá myslivna v Hlaváčově k rekreaci.

Vít Vítek

DODATEČNÁ INFORMACE: DNE 10. 9. 2022 JE NA ZÁMKU KOMORNÍ HRÁDEK „DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ“ A VŠICHNI Z ONDŘEJOVA JSOU SRDEČNĚ ZVÁNI.

Mateřská škola Ondřejov na prahu nového školního roku

KRÁTKÉ OHLÉDNUTÍ ZA POSLEDNÍ UDÁLOSTÍ LOŇSKÉHO ŠKOLNÍHO ROKU

Prázdny uběhly a již nám nastala všední realita. Ohlédnuli se za minulým školním rokem, musím podotknout, že máme za sebou náročné období. Ale i tak se ve školním roce mnohé povedlo. Jedním z posledních počínů, který bych zde připomněla, bylo „Rozloučení s předškoláky“. Slavnost se konala v historické části Astronomického ústavu za spolupráce s Pavlem Suchanem. Děti si pro rodiče připravily vystoupení, kde zazněly básně, písně, hra na flétnu a děti také zatancily. Štěpán Petr zahrál na saxofon dvě nádherné skladby. Děti dostaly dárky, fotoknihy, šerpu a nesměl chybět dort, pizza a dětské šampaňské. Děkuji všem, kdo se podílel na spolupráci, a především celému kolektivu mateřské školy.

Prázdninové překvapení pro děti

O prázdninách se skoro celé obě budovy mateřské školy malovaly a v budově Pražská 59 se vyměnily koberce a podlahová krytina v patře. Zase jsme část původní budovy mateřské školy zvelebily. V novém školním roce děti čeká škola v přírodě, plavecký kurz a další kulturní a environmentální programy. Samozřejmě budeme muset plánovat opatrně, neboť ceny dopravy se šplhají. Budeme dál spolupracovat se všemi partnery, jako každý rok.

Pojďme dětem příkladem

Zde si dovoluji podotknout, že děti nám, jako společnosti, nastavují zrcadlo. Především v předškolních třídách se poslední dobou objevují nešvary v podobě velmi vulgárních výrazů a gest. Děti si samy tyto výrazy nevymyslely. Pojďme se všichni společně nad tímto trendem zamyslet a zkusme dětem ponechat jejich čistou duši a mysl. Nastavují nám zrcadlo, které bychom měli společně změnit. Pojďme jim ukázat naše lepší já. Jsou to vážně slova nejsilnějšího a nejhrubšího kalibru. Proč mají takto naše děti mluvit? Mnoho dětí má velké logopedické problémy, kvůli kterým mohou být stíženy školním neúspěchem. A mnoho dětí má špatný úchop tužky. To se netýká jen dětí v posledním ročníku mateřské školy. Pokud k předškolákům přijdou děti, které mají špatný úchop, jen velmi těžko se ho přeučují. Proto prosím rodiče, aby dbali na správný úchop tužky již kolem třetího roku věku dítěte.

Novinky

Rodiče na třídních schůzkách byli seznámeni s možností neformálního setkávání s ředitelkou, případně s dalšími zaměstnanci mateřské školy, formou snídaně o sedmé a čaje o páté. Věříme, že se rodičům či dalším zájemcům o neformální setkávání bude v mateřské škole líbit. Setkávání se zatím budou konat 1x za měsíc.

Letos nás s kolegyněmi čeká společná tvorba Školního vzdělávacího programu. Absolvovaly jsme interaktivní seminář pro sborovnu, abychom věděly, jak do toho. Dokonce nás velmi těší, že jsme měly tu čest mít na semináři milé kolegyně z Mateřské školy Hrušice. Celý den probíhal v příjemném duchu. Děkuji všem kolegyním, za aktivní přístup a za výborné pohoštění, které připravily. Děkuji pizzerii, že jsme měly od nich výborný oběd. A děkuji Ředitelské akademii, která nám pomohla překonat první fázi tvorby plánu. Plán budeme společně tvořit po celý rok. Bude to náš příběh.

Velmi se těšíme, co nového nám školní rok přinese. Věříme, že samé hezké zážitky a mnoho pěkných chvil při práci s dětmi. Těšíme se na spolupráci se všemi partnery mateřské školy. Kolektivu mateřské školy přeji mnoho sil do dalšího školního roku.

A mějme všichni na paměti: „Nemůžeme zaručit všem dětem, že budou chytré, nemůžeme zajistit všem dětem, že budou inteligentní. Ale můžeme zajistit všem dětem, aby byly šťastné.“ To jsou slova Zdeňka Matějčka, nestora dětské psychologie.

Za Mateřskou školu Ondřejov ředitelka Mgr. Romana Brilová

Největší český dalekohled pětapadesátiletý a v nejlepší kondici

PŘESTO, ŽE NEJVĚTŠÍ ČESKÝ DALEKOHLED S PRŮMĚREM ZRCADLOVÉHO OBJEKTIVU 2 METRY A CELKOVOU HMOTNOSTÍ PŘES 80 TUN SLAVÍ UŽ 55 ROKŮ PROVOZU, JE VE SKVĚLÉ TECHNICKÉ KONDICI, ZA SEBOU MÁ NEPŘEBERNÉ MNOŽSTVÍ VÝSLEDKŮ A PRACUJE V RÁMCI NEJVĚTŠÍHO POČTU POZOROVACÍCH PROGRAMŮ V JEHO HISTORII.

V roce 2006 byla provedena zatím poslední modernizace řídicího systému, který dnes využívá průmyslové automaty. V roce 2009 bylo vylepšeno i ovládání spektrografů. Obě tyto zakázky realizovala firma ProjectSoft z Hradce Králové. V roce 2018 byl zásadním způsobem přestaven optický systém dalekohledu. Místo pomocných zrcadel byla instalována optická vlákna. Účinnost dalekohledu se tím zvýšila až o 60 %. Projekt zaštiťovala firma TOPTEC z Turnova (součást Ústavu fyziky plazmatu AV ČR). Do primárního ohniska byla instalována CCD kamera pro přímé zobrazení a fotometrii. Změnu konfigurace přístrojů – vláknových spektrografů a fotometrické kamery – je možné provést během jedné minuty. Padesát pět let od slavnostního uvedení dvoumetrového dalekohledu do provozu uplynulo 23. srpna 2022.

PERKŮV DALEKOHLED – ZÁKLADNÍ INFORMACE

Dalekohled provozuje Astronomický ústav AV ČR v Ondřejově od srpna roku 1967. Jedná se o největší optický astronomický přístroj v České republice. Od roku 2012 nese jméno docenta Luboše Perka (*26. 7. 1919, †17. 9. 2020), který byl duchovním otcem přístroje a vedoucím vědecké části projektu. Teleskop zkonstruovala a vyrobila německá firma Carl Zeiss Jena a jeho hlavním inženýrem byl Alfred Jensch (*19. 6. 1912, †6. 10. 2000). Dalekohled byl v Ondřejově uveden do provozu 23. srpna 1967. Jde o největší dalekohled v České republice. Tento zrcadlový dalekohled na tzv. německé montáži má průměr zrcadlového objektivu 2 metry, hmotnost všech otáčejících se částí včetně protizávaží pak 83 tun.

Během 55 let prošel dalekohled postupným vývojem a modernizací svého ovládání i připojených astronomických přístrojů. Řídicí systém dalekohledu byl celkem třikrát modernizován (1982–1987, 1996–1998, 2007), v současnosti je řízení dalekohledu propojeno s ovládáním spektrografu a je plně automatické. Perkův dalekohled se

používá k pozorování hvězd, resp. přesněji k měření spekter hvězd, k pozorování erupтивních hvězd a exoplanet.

ZÁKLADNÍ TECHNICKÉ PARAMETRY PERKOVÁ DALEKOHLEDU:

- průměr zrcadlového objektivu je 2 metry, zrcadlo váží 2 250 kg,
- ohnisková vzdálenost: primární ohnisko 9 m (do rekonstrukce v roce 2018 bylo používáno coudé ohnisko 63,5 m, dnes je dalekohled upraven a výkonnější),
- tubus se zrcadlovým objektivem, protizávažím a dalšími pohyblivými částmi (dalekohled, protizávaží a osy) váží 83 tun,
- vlastní dalekohled váží 33 tun, protizávaží má 27 tun,
- kopule dalekohledu o průměru 21 m je otočná, váží 195 tun,
- šířka štěrbiny kopule je 5 metrů.

CO PERKŮV DALEKOHLED POZORUJE:

HVĚZDNÁ SPEKTROSKOPIE

S ohledem na klimatické a pozorovací podmínky středočeského Ondřejova bylo rozhodnuto, že přístroj bude primárně určen pro hvězdnou spektroskopii. První spektrum

bylo pořízeno 13. října 1967. Od počátku pozorování až do roku 1992 byla hvězdná spektra pořizována na fotografické desky, od roku 1992 se pro pořizování spekter používají elektronické detektory.

Spektroskopická pozorování dvoumetrovým, dnes Perkovým dalekohledem, vedla k řadě významných vědeckých výsledků, které byly zveřejněny ve formě článků v mezinárodních astronomických časopisech. Za nejvýznamnější lze považovat potvrzení hypotézy o dvojhvězdném původu emise některých B[e] hvězd, což byl nosný program počátků spektroskopických pozorování v Ondřejově. Paralelně s tímto programem probíhalo studium chemicky pekuliárních hvězd kolegy ze Slovenské akademie věd a také studium nov a symbiotických hvězd. Byla publikována řada prací studujících různé dvojhvězdné a mnohonásobné hvězdné systémy. Více jak 20 vícenásobných systémů bylo objeveno právě využitím spektroskopických pozorování Perkova dalekohledu. Významné jsou i studie pulsujících hvězd založené na sériích spektrogramů pořízených tímto dalekohledem. Perkův dalekohled je zapojen i do mezinárodní spolupráce a koordinovaných pozorování. Namátkou můžeme jmenovat

studii B[e] hvězdy upsilon Sagittarii, pro niž byla využita spektroskopická pozorování z Ondřejova a interferometrická pozorování z Evropské jižní observatoře (ESO). Dalším příkladem jsou pozorování koordinovaná s družicemi. Například studium hvězdy zeta Ophiuchi ve spolupráci s kanadskou družicí MOST či zapojení s družicí Evropské kosmické agentury (ESA) Gaia, protože spektrograf Perkova dalekohledu umožňuje pořizovat spektra i pro vlnové délky, ve kterých družice Gaia pracuje a jejíž datové centrum bylo zřízeno na ondřejovské hvězdárně Astronomického ústavu AV ČR. Dalekohledem se také pozorují masivní horké OB hvězdy a dalekohled je zapojen do mezinárodního projektu ChETEC-INFRA.

ERUPTIVNÍ HVĚZDY

V posledních letech se pozorovací programy Perkova dalekohledu rozšířily. Jedním z nich je pozorování tzv. eruptivních hvězd.

EXOPLANETY

Perkův dalekohled je dnes zapojen do výzkumu exoplanet. Skupina se zabývá spektroskopickým pozorováním a potvrzováním kandidátů na exoplanety, kteří byli objeveni vesmírnými misemi Kepler / K2 a misí TESS (NASA) a v budoucnu také misí PLATO (ESA). Pomocí Perkova dalekohledu určujeme parametry exoplanetárních soustav pomocí měření radiálních rychlostí. V rámci skupiny se také zabýváme výzkumem exoplanetárních atmosfér. Exoplanetární atmosféry je nutné pozorovat velkými dalekohledy, nicméně Perkův dalekohled je ideální přístroj, který pomůže vybrat zajímavé kandi-

dáty pro větší dalekohledy, například na observatořích ESO (Evropská jižní observatoř).

ASTROFYZIKA VYSOKÝCH ENERGIÍ

Perkův dalekohled využívá i pracovní skupina Astrofyzika vysokých energií, která se zabývá studiem galaktických i extragalaktických zdrojů gama záření a multispektrální analýzou gama záblesků a jejich optických protějšků (dosvitů). Skupina provozuje na observatoři v Ondřejově vlastní menší robotické dalekohledy. Pokud se ale jasnost studovaného objektu mění příliš rychle nebo je naopak velmi nízká, mají členové skupiny od roku 2018 možnost využít také Perkův dalekohled ve fotometrické konfiguraci.

O výstavbu dalekohledu i o rozvoj stelární astronomie v Československu se zasloužil významný astronom doc. RNDr. Luboš Perek, DrSc., Dr.h.c., který byl v minulosti např. vedoucím sekretariátu OSN pro využití kosmického prostoru a také ředitelem Astronomického ústavu AV ČR. Právě podle něj byl dalekohled v roce 2012, tedy při příležitosti 45 let činnosti dalekohledu, pojmenován.

LUBOŠ PEREK

Stálce české i světové astronomie pan doc. RNDr. Luboš Perek, DrSc., Dr.h.c., během dlouhé a bohaté životní dráhy prožil dětství a začátky studií v čerstvě zrozeném Československu, jenže pak přišel protektorát a uzavření českých vysokých škol, II. světová válka a po ní „Vítězný únor 1948“, posléze Pražské jaro a sovětská invaze 1968 a konečně „sametová revoluce“ 1989. Ve všech těchto životních zkouškách Luboš

Perek znamenitě obstál a osvědčil se jako moudrý a statečný člověk i český vlastenec v tom nejlepším smyslu slova. Jeho zásluhy o rozvoj české astronomie byly právem několikrát oceněny, mj. čestným členstvím České astronomické společnosti i udělením Nušlovsky ceny. Zasloužil se o vybudování 0,6 m reflektoru univerzitní observatoře MU v Brně a 2 m Zeissova reflektoru v Ondřejově. Sehrál klíčovou úlohu při založení Stelárního oddělení Astronomického ústavu ČSAV, jehož ředitelem byl v těžkých letech tzv. normalizace 1968–75. Byl rovněž předsedou České astronomické společnosti v letech 1989–1992 a zasloužil se tak o její transformaci po období nesvobody. Svým vědeckým dílem zasáhl do řady oborů, především stelární statistiky a dynamiky Galaxie, výzkumu planetárních mlhovin, kosmického práva a problematiky kosmického smetí. Vychoval přitom řadu svých následovníků v čele s L. Kohoutkem, P. Lárou, L. Sehnalem a J. Paloušem. Na mezinárodní scéně reprezentoval českou vědu zejména v komisích a exekutivě Mezinárodní astronomické unie (IAU), organizaci COSPAR, Mezinárodní astronautické federaci (IAF), Mezinárodní astronautické akademii (IAA), Mezinárodní radě vědeckých unií (ICSU) a v úřadu generálního tajemníka OSN pro kosmický prostor. Získal řadu prestižních domácích i zahraničních ocenění, např. Medaili Učené společnosti ČR (2009), jejíž byl doyenem. Doc. Perek byl až do sklonku svého života (narozen 1919, zemřel 2020) v obdivuhodné duševní i tělesné kondici a pracoval na Astronomickém ústavu AV ČR jako emeritní vědecký pracovník.

Pavel Suchan

Hvězdárna pro veřejnost

V září stále ještě probíhají **PROHLÍDKY HVĚZDÁRNY** pro veřejnost. Každou sobotu a neděli a také o státním svátku **28. ZÁŘÍ VŽDY V 10, 13 A 16 HODIN** si lze prohlédnout s průvodcem historické kopule, Muzeum Vojtěcha Šafaříka a projít se areálem hvězdárny až na návštěvnickou galerii největšího teleskopu v ČR – Perkova dalekohledu.

V pátek **30. ZÁŘÍ OD 15 DO 24 HODIN** proběhne na hvězdárně **MIMOŘÁDNÝ PROGRAM V RÁMCI EVROPSKÉ NOCI VĚDCŮ**. Naše pracoviště pro vás budou otevřena a budete si moci poslechnout výklad vědců a pozorovatelů. Společně s observatoří Astronomického ústavu AV ČR bude přístupná také Geodetická observatoř Výzkumného ústavu geodetického, topografického a kartografického na Pecném. Akce je zdarma a koná se za každého počasí. Přijďte, program „dva v jednom“ bude stát za to.

25. ŘÍJNA 2022 nastane **ČÁSTEČNÉ ZATMĚNÍ SLUNCE**. Zveme vás na pozorování tohoto mimořádného úkazu v Západní kopuli a v prostoru historické hvězdárny **OD 11:00 DO 13:30 HODIN**. Vstup zdarma, akce je vhodná pro školy i pro veřejnost. Částečné zatmění Slunce začne v 11:13, maximální fáze se zakrytím 42 % slunečního průměru nastává ve 12:17 a zatmění skončí ve 13:22.

Největší dalekohled v České republice

KOPILE DVOUMETROVÉHO DALEKOHLEDU SE UŽ DÁVNO STALA SOUČÁSTÍ ONDŘEJOVSKÉHO OKOLÍ. V LETOŠNÍM ROCE, 23. SRPNA, UPLYNULO UŽ PADESÁT PĚT LET OD SLAVNOSTNÍHO UVEDENÍ DVOUMETROVÉHO DALEKOHLEDU DO PROVOZU.

Co vzniku dalekohledu předcházelo? Už krátce po válce upozorňovali naši odborníci, že astronomická technika v Československu silně zaostává za světovým vývojem. Jedním z oborů, kde tento nedostatek byl pocítován nejvíce, byla stelární astronomie. Připomeňme, že v roce 1948 byl uveden do provozu pětimetrový dalekohled na Mount Palamaru, zatímco největším dalekohledem u nás byl v té době 60 cm reflektor na observatoři na Skalnatém Plese. V padesátých letech pak konečně došlo k vážné diskusi o stavbě skutečně velkého dalekohledu pro potřeby stelární astronomie. Diskutovaných variant bylo mnoho, například dalekohled pro přímou fotografii, pro fotometrii, univerzální dalekohled pro přímou fotografii i pro spektroskopii apod. V diskusích nakonec zvítězil rozumný názor, že méně je více, a že by bylo vhodné postavit specializovaný dalekohled určený zejména pro spektroskopii. Při samotném rozhodování mezi předloženými projekty hrálo určitou roli i to, že firma Carl Zeiss Jena právě stavěla dvoumetrový dalekohled pro observatoř v Tautenburgu (byl uveden do provozu v r. 1960).

V roce 1958 odjeli dva astronomové, Boris Valníček a Luboš Perek, do firmy Carl Zeiss ke konzultacím o konstrukci chystaného dalekohledu. V listopadu byl dokončen investiční úkol. Následovalo vládní usnesení z 15. dubna 1959 a schvalovací protokol z dubna 1960. Schválený projekt skutečně posouval československou stelární astronomii po technické stránce na světovou špičku – ve své době patřil tak velký dalekohled do první desítky největších reflektorů na světě!

Začaly projektové práce. Ty zajišťoval Krajský projektový ústav Praha, architekt Ing. Pavel Procházka (17. 5. 1930 – 12. 11. 2009). Projekt byl hotov v lednu 1962. V Ondřejově se na přípravách a konstrukci kopule i dalekohledu dělili tehdejší vedoucí Stelárního oddělení dr. Luboš Perek, který zodpovídal za vědeckou a technickou stránku příprav, a náměstek ředitele Ing. Vladimír Rajský za ekonomickou a organizační část.

Stavbu kopule provedl Průmstav Kolín. Stavba začala výkopem základů v květnu 1963 a již v září byly hotovy betonové podlahy základů. Do konce ledna 1964 byly hotovy obvodové zdi a v dubnu 1964 začaly montáže kovové kostry kopule. Vnější vzhled kopule (tj. hliníkové opláštění) bylo dokončeno v říjnu 1964 a 17. prosince 1964 proběhla kolaudace kopule.

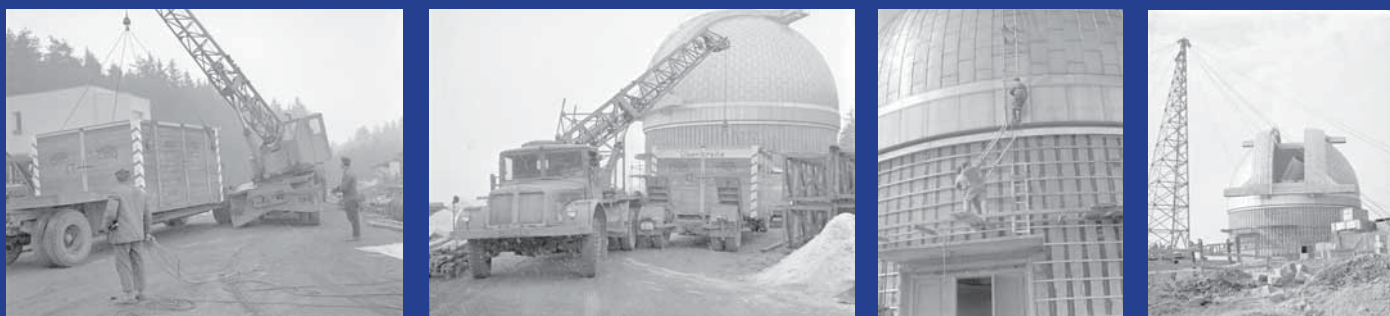
Mezitím firma Carl Zeiss stavěla dalekohled. Hlavním projektantem byl Ing. Alfred Jensch (19. 6. 1912 – 6. 10. 2001), který pro dalekohled vymyslel zcela neobvyklý, ale výhodný tvar německé montáže se zalomeným uložením protizávaží. V roce 1965 bylo broušeno zrcadlo, v lednu 1966 mechanici smontovali dalekohled nanečisto v dílnách firmy Zeiss v Jeně. V říjnu 1966 naši pracovníci převzali dalekohled, který byl následně demontován a po částech dopraven do Ondřejova. Již v říjnu 1966 přijel tubus, 2. listopadu dorazilo zrcadlo. V prosinci byla instalována hodinová osa s pohonem. Na ni byl v lednu nasazen tubus a protizávaží. 8. března skončila justáž optických systémů a proběhlo první pozorování – planeta Jupiter. V létě 1967 vrcholily dokončovací práce, justovaly se spektrografy a pod.

Slavnostní uvedení dalekohledu do provozu proběhlo ve velkém stylu. V Praze se konalo XIII. Valné shromáždění Mezinárodní astronomické unie (IAU), kterého se účastnilo přes 1 500 astronomů z celého světa (i s hosty a rodinnými příslušníky to bylo kolem 3 000 lidí). Inaugurace dalekohledu se konala ve středu 23. srpna, druhý den kongresu. Do Ondřejova přijeli astronomové v autobusech. Akce se konala v kopuli pod dalekohledem. Promluvil tehdejší předseda Akademie prof. František Šorm, prezident Mezinárodní astronomické unie prof. Polydor Swings a ředitel Astronomického ústavu Dr. Bohumil Šternberk. Po slavnosti bylo pro hosty připraveno občerstvení na starém fotbalovém hřišti pod areálem observatoře (kde je dnes cvičiště psů).

První spektrum bylo pořízeno 13. října 1967 – Nova Delphini. Jako záznamové médium tehdy sloužily skleněné fotografické desky. Ty se používaly až do roku 1992, kdy jsme získali první elektronický detektor – Reticon 1872. Ten již byl chlazený kapalným dusíkem. Dnes používáme CCD čipy, chlazené opět kapalným dusíkem. Chlazení je nutné ke snížení šumu na detektorech. Šum je v zásadě zanedbatelný při běžném používání v digitálních fotoaparátech. Stává se však překážkou při dlouhých expozicích, v nichž počítáme každý foton. Tu již je nutné šum snížit, a to se děje chlazením čipů na nízké teploty. Provozní teplota našich čipů je kolem –110 stupňů Celsia.

Vědecký výzkum se postupně zaměřil na systematický monitoring vybraných zajímavých objektů. Dnes máme v našem katalogu přes 1 000 hvězd. Většinu z nich představují horké hvězdy. Přírodním kritériem, jak třídit hvězdy, je povrchová teplota. Koneckonců povrchová teplota určuje, jakým světlem bude hvězda svítit – a jedině světlo nás informuje o vlastnostech každé zkoumané hvězdy. Povrchové teploty hvězd jsou rozmanité, například Slunce má povrchovou teplotu 5 750 stupňů, Betelgeuze v zimním souhvězdí Orion, která patří ke chladným hvězdám, má povrchovou teplotu kolem

3 000 stupňů. Jiné hvězdy, horké, mají teplotu mnohonásobně vyšší. Například hvězda Benetnasch, kterou jistě každý čtenář zná (je to poslední hvězda v oji Velkého Vozu) má povrchovou teplotu kolem 17 000 stupňů. Právě tyto horké hvězdy tvoří značnou část pozorovacího programu Perkova dalekohledu. V poslední době se rozvíjejí i další projekty. Mezi ně patří v současnosti stále populárnější výzkum exoplanet – planet obíhajících kolem hvězd (odtud v názvu „exo“ – tj. vnější, cizí, ve smyslu planet mimo Sluneční soustavu, které obíhají kolem jiných hvězd, než je Slunce).

A co budoucnost? Má vůbec smysl provozovat dalekohledy střední velikosti v době, kdy astronomii dominují obrovské teleskopy o průměru 10 metrů a kdy se plánuje stavba dalekohledu o průměru neuvěřitelných 39 m (Extremely Large Telescope – ELT)? Určitě má. Zmíněná dominance je totiž jen zdánlivá. Velké dalekohledy mají nespornou výhodu, neboť umožňují sledovat extrémně slabé objekty. Na druhou stranu je o pozorovací čas na takových přístrojích enormní zájem. Astronom v podstatě nemá šanci na jakékoliv systematické sledování „svých“ objektů, o pozorovacích řadách dlouhých (řekněme) několik let ani nemluví. Jinak řečeno, z takových astronomických pozorování se vytrácí časové měřítko. A právě zde je význam dalekohledů střední velikosti. Tyto dalekohledy mohou být vhodným doplňkem k těm velkým. Například velice zajímavou a dosud záhadnou hvězdu epsilon Aurigae sledujeme v Ondřejově od roku 2006. Který z astronomů, používajících velké přístroje v Chile, na Kanárských ostrovech nebo na Havaji, se může pochlubit tak dlouhými pozorovacími řadami?

Máte-li zájem se něco o našem pracovišti dozvědět, navštivte nás při některé z našich akcí pro veřejnost. Pravidelně v květnu pořádáme Dny otevřených dveří, na podzim pak Noc vědců. Letošní Noc vědců připadá na 30. září a ve značné části bude věnována právě našemu jubileu.

Miroslav Šlechta

ZKRÁCENÁ PRAVIDLA PRO ZVEŘEJŇOVÁNÍ PŘÍSPĚVKŮ

UZÁVĚRKA PRO DALŠÍ ČÍSLO OZVĚN JE 20. LISTOPADU 2022

Příspěvky zasílejte na adresu redakce: ozvenyondrejov@gmail.com.
Výjimečně lze příspěvek odevzdat na podatelnu OÚ.

Texty příspěvků zasílejte ve standardním formátu .doc, docx. Nevkládejte do textu fotografie a grafické materiály, tyto musí být dodány jako samostatné soubory, ve formátech .jpg, .tiff, případně .pdf. Fotografie musí vyhovovat požadavkům pro tisk.

PŘEDTANEČNÍ KURZ

pro 9. ročníky ZŠ

Ondřejov 2022

- Každý čtvrtek 15:15 - 16:15
- Místo: SKC Ondřejov, Choceradská 62
- Kurzem Vás provedou
LUKÁŠ Hojdan a MICHAELA Příknerová
- Cena: 1590,- Kč / os.
- 8 lekcí + závěrečný věneček
- První lekce kurzu 29.9.2022
- Přihlášky do 15.9.2022

Přihlášky zasílejte na: LM.TANEC@GMAIL.COM
Pro více informací volejte: 724 975 427

www.tanecnikurzybenesov.cz

OZVĚNY, časopis pro obyvatele Ondřejova, Třemblat a Turkovic. **Vydavatel:** Obec Ondřejov, IČ: 00240567, adresa: Choceradská 62, 251 65 Ondřejov. Vychází čtvrtletně, je distribuován do schránek Českou poštou, číslo registrace: MK ČR E12695, elektronická podoba www.obecondrejov.cz. **Redakční rada:** šéfredaktorka Bc. Romana Brilová, redakční rada MgA. Kamila Motková, Ph.D., Hynek Kašpar. **Kontakt:** ozvenyondrejov@gmail.com. **Grafická úprava:** Studio Franklin, Nám. Míru 9/820, Praha 2, tel.: 222 510 268. **Tisk:** Label, Kutná Hora.

SKC žije a hledá nové lektory

Od založení sportovně kulturního centra v Ondřejově v roce 2006 platilo, že se v jarních měsících většina kurzů SKC odprezentuje na akademii. Této tradici učinily přítrž lockdowny související s epidemií covid-19, v letech 2020 a 2021 podobné akce proběhnout nemohly.

V SKC to žije! Pojďte k nám za tancem, sportem i hudbou

Chcete mít i nadále v centru Ondřejova skutečnou křižovatku, kde se potkávají aktivity sportovní, taneční či hudební? Tým lektorů a spolupracovníků SKC pro to dělá maximum. Květnová akademie, zájem o ni mezi dětmi i lektory a její přijetí širokou veřejností ukazují, že ondřejovské centrum překonalo nelehkou dobu spojenou s lockdowny a má našlápnuto na další úspěšné období.

Léto v SKC

Ve dvou červencových týdnech proběhly už popáté příměstské tábory organizované SKC. Děti ve věku od 5 do 14 let k sobě našly cestu a celé dny si užily. Kluci i holky sportovali, hráli vybíjenou, vyráželi na pěší túry, hráli bojovky, díky přítomnosti trenérů si na jednom táboře vyzkoušeli lezeckou stěnu a lektor fotografování si s nimi povídal o kompozici, úloze světla a vzdálenosti nás od předmětů, které chceme zachytit. V době, kdy se rozhořel u Hřenska ničivý požár, uspořádali hasiči z Turkovic pro děti skvělé dopoledne. Denně měli nějakou práci, hrozilo, že je odvolají na sever Čech a stejně si našli čas děti vzdělat i zabavit. Děkujeme!!! Díky za tábory patří také paní učitelce Deverové a hospodě Absolutní nepohoda, v níž dětem tradičně chutnalo. Po táborech prostory využili tanečníci na tradiční soustředění a závěr prázdnin patří v SKC úklidu a malování.

Rozvrh v SKC

Až na malé výjimky zůstává rozvrh SKC od září velmi podobný tomu, jaký byl v minulém školním roce. Na kluky i holky se těší Kristina Bosáková, mistryně Evropy v karate,

v pondělních lekcích **sebeobrány a karate**. Tom Ondruš povede dvě hodiny lezení na boulderingové stěně. Víte, jaká je zásada bezpečného lezení na stěně? Mít vždy tři pevné body (dvě nohy a ruka nebo dvě ruce a noha). A víte, jaké svaly se při lezení protahují či posilují? Všechny! **Bouldering** učí koncentraci a soustředění, pokud se dodržují zásady a nedělají se hlouposti, je lezení bezpečné. Na boulderingu se sice leze bez jištění, ale na podlaze je vysoká žíněnka.

Oblíbený Honza Beránek povede opět lekce kytary či flétny v úterý odpoledne.

Parkourový&Freerunový tým otevírá kurzy pro nové děti každé úterý, 15–16 děti ve věku 6–8 let a 16–17 děti 9–14 let. Přihlášky a více informací na e-mailu: iva.mrackova@seznam.cz.

Ve čtvrtek odpoledne si budou moci děti přijít zahrát **florbal**.

Hip hop povedou každý pátek Tereza a Bára. Užít si fajn kolektiv mohou kluci i holky od 10 do 15 let se zájmem o moderní tanec a hip hop. Po loňských úspěších **mažoretek** lektorka Tereza znovu otevírá nábor nových členů. Trénují vždy v sobotu po poledni, poznejte s nimi krásu moderního mažoretkového sportu!

Úplnou novinkou v rozvrhu SKC je **Předtaneční** (čtvrtek odpoledne) pro děti 9. tříd. Taneční kurzy vede Lukáš Hojdan a Michaela Priknerová: „Od mala se tanci věnujeme. Naše taneční kurzy se nesou v duchu mladého elegantního páru, který není studentům věkově tak vzdálen. Snažíme se tedy předat veškeré zamýšlené informace přátelskou a snadno vstřebatelnou formou. Lekce jsou protkány mimo věcné informace ve vztahu k tancům také praktickými radami a poznatky z dospívání nás samotných. Je kladen důraz,

aby se z tance nestal nudný večer, který je nutno vytrpět, ale aby to byl příjemný večer plný pohybu, zábavy i elegance.

Současně chceme, aby se z tance stal prostředek komunikace a pochopení vlastních rolí muže a ženy v daném vztahu a aby tanec mládeži posloužil v kombinaci se základy etiky jako užitečný nástroj pro společenský život dospělých s návyky tomu odpovídajícími.“ Věříme, že se časem najde v SKC i další prostor pro starší zájemce o zdokonalení se v tanci.

A mimo rozvrh?

V čase, kdy není tělocvična, malý sál či učebna obsazena nějakým kurzem, si prostory můžete pronajmout za velmi příznivé ceny, stačí se nám ozvat na skcvondrejove@seznam.cz. A myslíme i na ty, kteří si chtějí v SKC jen tak posedět a třeba popovídat s přáteli. **Kavárna Pohoda** je otevřena v pondělí 16–19, v úterý 15:15–17:30, ve středu 16:30–20, ve čtvrtek 15:15–17:30 a každý druhý pátek 16:30–19. Nabízí kávu, něco sladkého k ní, tousty či párek v rohlíku. „Až se rozběhne školní rok, chceme pro vás vymyslet a připravovat i další jednorázové akce jako jsou koncerty, přednášky, workshopy... Intenzivně hledáme lektory kurzů zejména pro děti, protože víme, že místní rodiče chtějí mít kroužky pro děti v bezpečném, blízkém a prověřeném místě. Věříme, že děti i dospělí budou i nadále v hojném počtu navštěvovat akce SKC, které už šestnáct let tvoří díky podpoře vedení obce Ondřejov a týmu skvělých lektorů centrum sportu, kultury a pestrých volnočasových aktivit pro Ondřejov a jeho okolí,“ říká Hynek Kašpar, manažer SKC. „Chcete mít SKC i nadále? Přijďte k nám.“ Dita Fuchsová

SPORTOVNĚ KULTURNÍ CENTRUM V ONDŘEJOVĚ

www.skcvondrejove.cz

PRAVDĚPODOBNÝ ROZVRH KURZŮ OD ZÁŘÍ 2022. ZMĚNA ROZVRHU VYHRAZENA.

PONDĚLÍ	TĚLOCVIČNA		16.00 – 17.00 Lezecká stěna Tom Ondruš DĚTI I DOSPĚLÍ	17.00 – 18.00 Lezecká stěna Tom Ondruš DĚTI I DOSPĚLÍ	18.00 – 19.00 Karate K. Bosáková 6 – 12 LET	19.00 – 20.00 Sebeobrana K. Bosáková OD 12 LET	20.05 – 22.00 Badminton Bez trenéra DOSPĚLÍ
	MALÝ SÁL		16.30 – 17.15 Balet H. Zadáková DĚTI 3 – 4 ROKY	17.15 – 18.00 Balet H. Zadáková DĚTI 5 – 6 LET	18.00 – 19.00 Balet H. Zadáková DĚTI 1. ST. ZŠ	19.00 – 20.00 Pilates B. Valuchová DOSPĚLÍ	20.05 – 21.20 Dynamická jóga s relaxací D. Fuchsová
ÚTERÝ	TĚLOCVIČNA	15.00 – 16.00 Parkour&Freerun začátečníci I. Mračková, APDT DĚTI OD 6 LET	16.00 – 17.00 Parkour&Freerun pokročilí I. Mračková, APDT DĚTI OD 9 LET		18.00 – 19.30 Aerobic a Body Form O. Šipková DÍVKY, ŽENY	19.30 – Box a kondiční box S. Stárek DOSPĚLÍ	– 21.00 Box a kondiční box
	MALÝ SÁL	9.15 – 10.15 Zdravá záda M. Princová DOSPĚLÍ	14.30 – 15.15 AJ H. Doron I. Miškovská DĚTI 5 – 7 let	15.30 – 16.15 AJ H. Doron I. Miškovská DĚTI 6 – 8 let	17.30 – 19.00 Hatha jóga J. Kamaryťová DOSPĚLÍ	19.15 – 20.45 Hatha jóga J. Kamaryťová DOSPĚLÍ	
STŘEDA	UČEBNA	12.00 – 12.45 Flétna zobcová J. Beránek DĚTI ZAČÁTEČNÍCI	12.45 – 13.45 Kytara I J. Beránek DĚTI OD 6 LET	13.45 – 14.30 Flétna zobcová J. Beránek DĚTI POKROČILÍ	15.30 – 16.30 Kytara, ukulele J. Beránek OD 6 LET	16.30 – 17.30 Kytara IV J. Beránek OD 8 LET	
	TĚLOCVIČNA			17.00 – 18.00 Taekwon-Do Oddíl V. Machoty PŘÍPRAVKA	18.00 – 19.00 Rokenrol Elen Prokešová	19.00 – 20.00 Rokenrol Elen Prokešová	
ČTVRTEK	TĚLOCVIČNA						
	MALÝ SÁL			16.00 – 17.00 Taekwon-Do Oddíl V. Machoty PŘÍPRAVKA	17.00 – 18.00 Rokenrol PŘÍPRAVKA 4–6		
PÁTEK	TĚLOCVIČNA			15.15 – 16.15 Předtaneční NOVÉ!!! M. Příkrerová a L. Hojdan	16.30 – 17.30 FLOREAL Pedagogický dozor, ne trenér	17.45 – 19.00 Dance Aerobic PROGRAM BUDE UPŘESNĚN!!! O. Šipková DÍVKY, ŽENY	20.00 – 22.00 Badminton Bez trenéra DOSPĚLÍ
	MALÝ SÁL	14.30 – 15.30 Jóga pro děti Kamila Mořková 5 – 9 LET				18.00 – 19.00 Pohybem ke zdraví Z. Ambrožová OD 55 LET	
SOBOTA	TĚLOCVIČNA	9.30 – 11.00 Box a kondiční box S. Stárek OD 12 LET	11.00 – Mažoretky Tereza Šeblová	– 13.30 Mažoretky Tereza Šeblová		17.00 – SOKOL Fotbal	19.00 – 20.00 SOKOL Florbal
	MALÝ SÁL				17.00 – 18.00 Balet 1x za 14 dní H. Zadáková DĚTI SKUPINA	18.00 – HIP HOP DĚTI 10 – 15 let	– 20.00 HIP HOP DĚTI 10 – 15 let
NEDĚLE	TĚLOCVIČNA			16.00 – 17.00 Taekwon-Do Oddíl V. Machoty	17.30 – 18.45 Jóga O. Šipková DOSPĚLÍ	19.00 – SOKOL	– 22.00 SOKOL

Platby do SKC jsou označené fialově. Černé vyznačené se platí i lektorům.